NÚMERO 8 Febrer · Abril 2021 3€

SOMCANALLA

La publicació dels nens i les nenes de les Garrigues

Olor de primavera!

Il·lustració: Digna Gros

Sumari

Pàgina 9

Les eleccions del 14–F a les Garrigues

Pàgines 10–11

El primer trimestre sota l'amenaça de la covid

Pàgina 15

La Laia Servera i el món de l'informatiu infantil

Pàgines 16–17

Reportatge: 'Papa, mama, vull sortir a jugar sol!'

Editorial

La lliçó de les escoles

Un cop superat el primer trimestre del curs escolar, les escoles fan un bon balanç dels protocols establerts i el funcionament d'aquests. A principis de setembre hi havia molts dubtes sobre si l'escola seria un espai segur i ara, amb una certa perspectiva, cal reconèixer que sí. És clar que hi ha hagut classes confinades i de ben segur que hi ha famílies que han hagut de carregar amb la logística de tenir el fill a casa durant dues setmanes, però en general el balanç que es fa és prou bo. I si ho és, cal reconèixer la feina dels equips directius i docents, que han hagut de reconfigurar la seva dinàmica de treball i adaptar-se a les eines digitals en un temps rècord. Però no n'hi ha prou de felicitar i reconèixer el mèrit. Arran de la pandèmia han aflorat problemes de base, com el procés de digitalització incipient de l'escola en ple segle XXI, al qual, com a societat, hauríem d'exigir que es posés remei com més aviat millor.

Amb el suport de:

Diputació de Lleida

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Obra Social "la Caixa"

Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol

Amb la col·laboració de les escoles:

Mare de Déu de Montserrat de l'Albagés
Els Aubis de l'Albi
La Dula d'Alcanó
Escola d'Alfés
Albirka d'Arbeca
Els Set Focs de Bellaguarda
Joan XXXIII de les Borges Blanques
Mare de Déu de Montserrat de les Borges B.
Vallmajor de Bovera
Timorell de Castelldans
El Cérvol de Cervià de les Garrigues
Porcel de Cervera de l'Espluga Calba
Escola de la Granadella
L'Espígol de Juncosa de les Garrigues
Manuel Ortiz i Castelló de Juneda
Arc d'Adà de Llardecans
Otogesa de Maials
Abat Ruera de Puiggròs
La Roca de Sarroca
Escola del Soleràs
Escola de Sunyer
Escola de Torrebesses
La Bassa de Torregrossa
Sant Bonifaci de Vinaixa
A Cau de Bosc de Tarrés
Escoleta del Mas de Juneda

Equip SomCanalla

Consell de redacció:
Miquel Andreu
Abel Pujol
Francesc Florensa
Angelina Giné

Coordinació:
Francesc Florensa

Redacció:
Abel Pujol
Miquel Andreu

Disseny gràfic:
Josep Patau
Natàlia Badia

Fotografia:
Xavi Minguella

Correcció:
Mar Esteller

Departament comercial:
Francesc Florensa

President:
Emili Farré

Col·laboradors:
Digna Gros
Joan Cornudella
Tasnoba Ghani

Imprimeix:
INDUGRAF OFFSET SA

Dipòsit legal
L 1231–2019

Edita:
Associació Cultural Garriguenca de Comunicacions
C/ Nou, 2, 2a · 25400
LES BORGES BLANQUES
(Garrigues)

Telèfon: 973142420

somcanalla@somgarrigues.cat
www.somgarrigues.cat

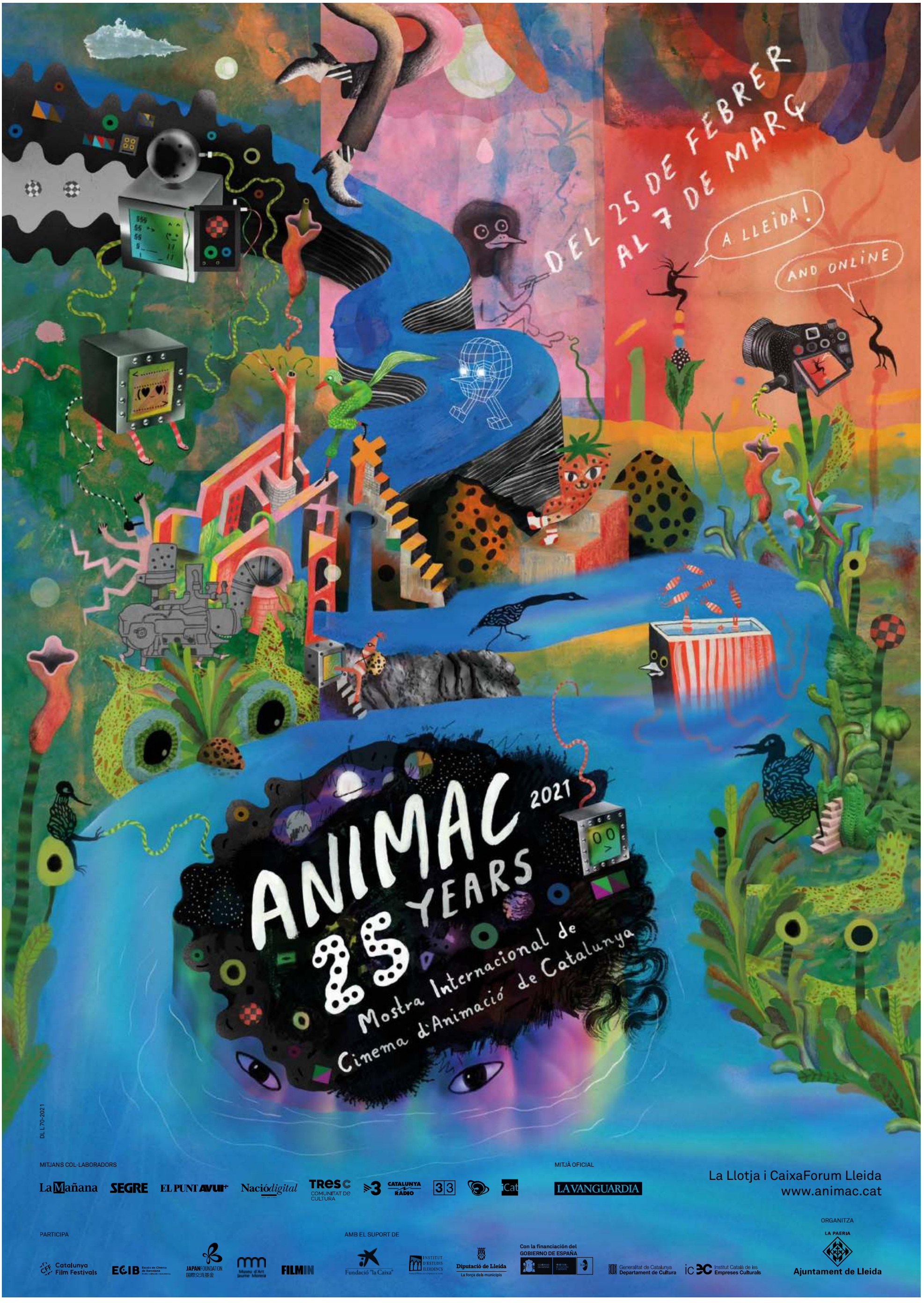
SomCanalla és un mitjà independent i plural. La seua opinió s'expressa mitjançant l'editorial.

Qui ha fet la portada?

Digna Gros
(@semprerevivaprint)

Castelldans, 1994. Va estudiar Art Tèxtil a Tàrrega i després Disseny de Moda a Barcelona. Fa poc ha engegat el projecte Sempreviva, on retrata en els seus dissenys la vegetació del territori. Una de les seues últimes creacions està exposada al castell del Remei, a Penelles, en l'exposició 'Els artistes van amb tractor' de Sara Boldú.

DL L 70-2021

MITJANS COL·LABORADORS

MITJÀ OFICIAL

La Llotja i CaixaForum Lleida
www.animac.cat

ORGANITZA

PARTICIPA

AMB EL SUPORT DE

La Clàudia la va passar negra

Joan Cornudella Olivart
Juneda, febrer de 2021

Després de sopar, la Clàudia va anar a posar-se el pijama de color negre. Tot seguit va fer un petó de bona nit al pare que estava fregant les paelles a la cuina i a la mare que estava a punt d'obrir la pantalla de la televisió. Va escoltar els crits que feia la seva mare contra un senyor vestit de negre que havia xiulat un penal contra el seu equip. Ho veia tot molt negre. Sabia que perdrien el partit. Al pare, però, tant se li'n donava blanc com negre. Quan va arribar a l'habitació, va repassar els apunts de català escrits amb aquella tinta negra tan espessa. Cansada, es va ficar al llit, va tancar el llum i tot va quedar a les fosques. Aquella nit va somiar en blanc i negre. Al somni la va passar negra. Uns atracadors, amb caputxa negra, entraven a casa seva per robar una bossa negra plena de diner negre. Tota suada, es va aixecar i quan es va veure enmig de la foscor va cridar: Ja en tinc prou d'aquest color!

Il·lustració: Macrovector – freepick.

La fornera

A Bovera estan d'enhorabona! Després d'un grapat d'anys sense tenir forn de pa al poble, fa pocs mesos la Montse Bohigas i la seua parella van decidir fer-se càrrec de l'antic forn de la cooperativa de consum . Després de 30 anys, els veïns i veïnes poden tornar a menjar cada dia pa acabat de fer. Així, hem volgut dedicar aquest espai a la professió de forner, els artesans del pa, un aliment bàsic en la majoria de dietes i el complement perfecte per a l'oli garriguenc.

FARINA

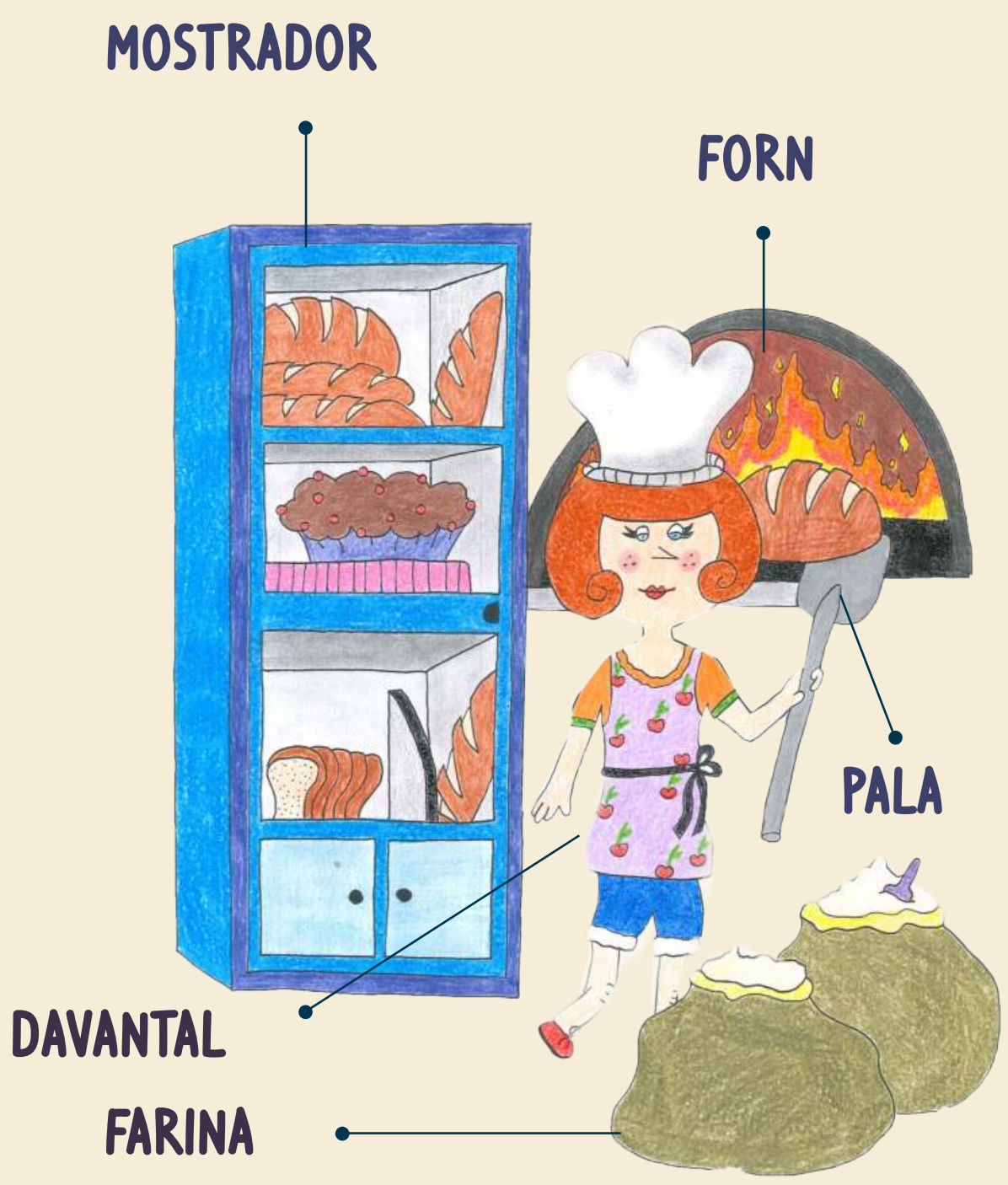
El pa s'elabora a partir d'una massa feta de farina de cereals com el blat, sal i aigua. També hi ha altres llevats i ingredients que s'hi poden afegir.

PALA

Serveix per col·locar el pa dins el forn, a més d'altres productes. Sovint és llarga perquè així el forner pot maniobrar millor i arribar a tots els llocs.

FORN

Abans eren de llenya i el forner/a havia d'estar molt atent per assolir la temperatura ideal. Ara la majoria de forns són elèctrics o funcionen amb altres tipus de combustible. Els forns de llenya tenen la particularitat que estan construïts amb uns maons que suporten millor la calor, es diuen refractaris. La cultura popular diu que el pa fet en un forn de llenya té més bon gust.

DAVANTAL

El forner/a sovint du un davantal per tal de no tacar-se mentre elabora el pa i altres productes. També porta barret, per evitar que algun cabell faci cap a la massa del pa.

MOSTRADOR

Un cop el pa ja està al seu punt òptim, es retira del forn i es col·loca als prestatges, així els clients, quan van a la botiga, poden triar quina barra els sembla millor.

Il·lustració: Tasnoba Ghani, alumna de l'EAM

Passatemps per als més petits

Refranys de temporada

Març marçot, mata l'ovella i l'ovellot, i la vella a la vora del foc i la jove si li trob.

Si a l'abril sents tronar, ordi i blat no en faltarà.

Quan fa dissabte la formiga, a venir la primavera no triga.

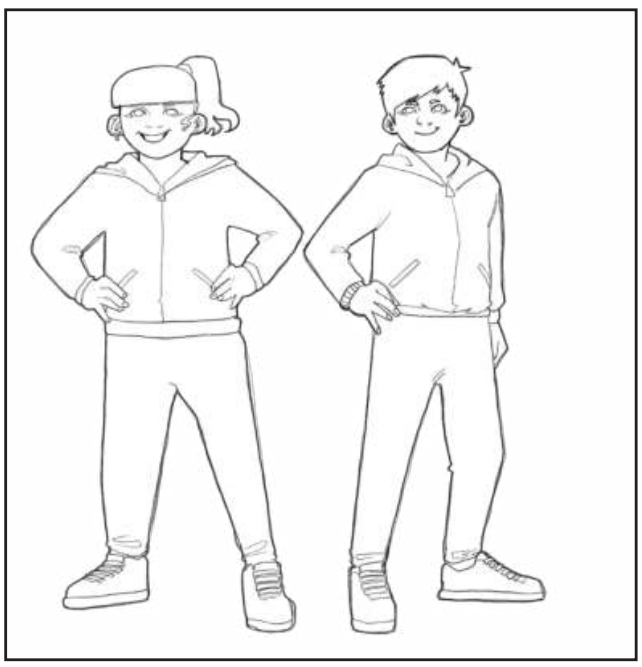
Busca les 7 diferències

Il·lustració original: Freepik – Brgfx

Pinta el xandall de l'escola de Vinaixa

I si fas un dibuix de com t'agradaria que fos el dia de la mona?

Passatemps per als més grandets

Embarbussaments

Jo tenc una caixeta tan ben requinquilladeta que cap requinquillador no la requinquillarà millor.

Un carro carregat de terra roja corria per la carretera de Randa i el carreter roegava un roegó de pa rostit.

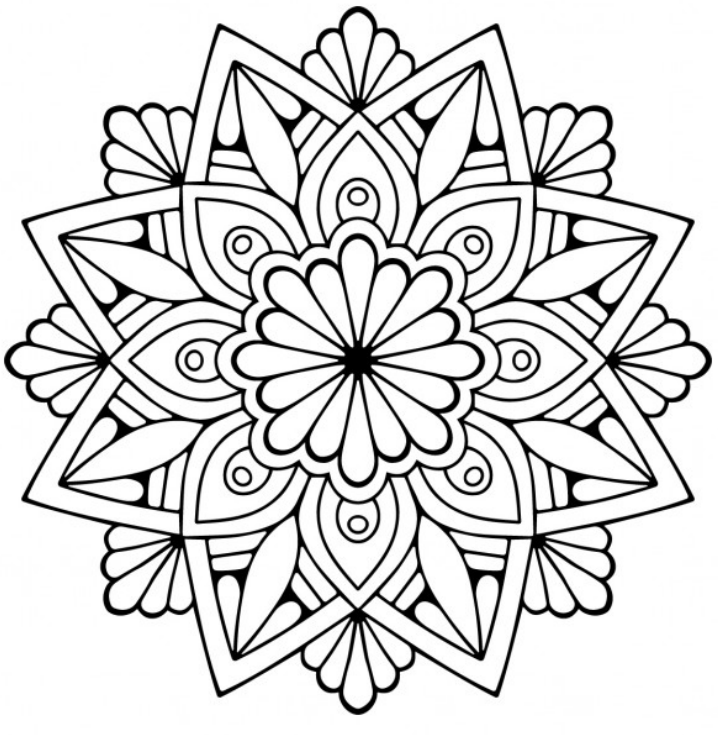
L'Alí Babà va dir: Va, Lilí, du vi. La Lilí li va dur vi bo de debò.

Saps el nom en anglès d'aquestes professions?

Il·lustració: Macrovector

Acoloreix aquest mandala, relaaaxa't

Sudoku

	8			5	4	3	2	9
		9	2			1		
4		3	8	1	9	6		
		8		6	2	9	1	4
					3		5	7
5	9	1	4		8	2	6	3
6			9		1	5		2
9			3		7			
	3	2	6		5		9	

Convocat el 31è Premi Literari

Hi ha cinc categories i les obres es poden presentar fins al proper 19 de març a la seu del Consell Comarcal.

Imatge dels guanyadors de l'edició del 2018. FOTO: Arxiu

El Consell Comarcal ja ha convocat el 31è Premi Literari de les Garrigues per als centres educatius de la comarca. Com és habitual, el concurs premiarà els millors contes i narracions dels alumnes garriguencs. En total, hi haurà cinc categories, que van des de 3r i 4t de primària fins als alumnes que cursen batxillerat. Hi haurà premis per als tres millors relats de cada categoria, que consisteixen en un diploma, un lot de llibres i un xec regal. Les escoles dels alumnes guanyadors també reben un xec regal per comprar material escolar. Les obres es poden presentar fins al 19 de març i les bases reguladores del concurs literari ja es poden consultar a la web del Consell.

Hi haurà premi per als qui escriguin els tres millors relats de les cinc categories establertes

Arbeca convoca el premi de Sant Jordi

L'Ajuntament d'Arbeca també ha anunciat les bases que regularan el concurs de la XXXIX Mostra de creacions literàries d'Arbeca Sant Jordi 2021. En aquest cas, hi poden participar els residents o vinculats a la vila. S'han establert fins a sis categories: nois i noies de 1r i 2n curs de primària, de 3r i 4t curs de primària, de 5è i 6è curs de primària, 1r i 2n curs d'ESO, de 15 a 17 anys i adults.

Els pagesos reclamen ajudes per recuperar-se del temporal de neu

La forta nevada que va caure el cap de setmana del 9 i 10 de gener a tota la comarca com a conseqüència del pas del temporal Filomena va provocar que moltes branques de les oliveres es trenquessin. El pes de la neu va fer esberlar les rames i ara els pagesos reclamen ajudes per poder recuperar la producció dels arbres. El passat dijous 11 de febrer pagesos de Bovera i dels pobles del voltant van organitzar una protesta pels carrers de Lleida per reclamar ajudes. Van fer una marxa lenta, que consisteix a anar amb cotxe molt a poc a poc i fer sonar els clàxons.

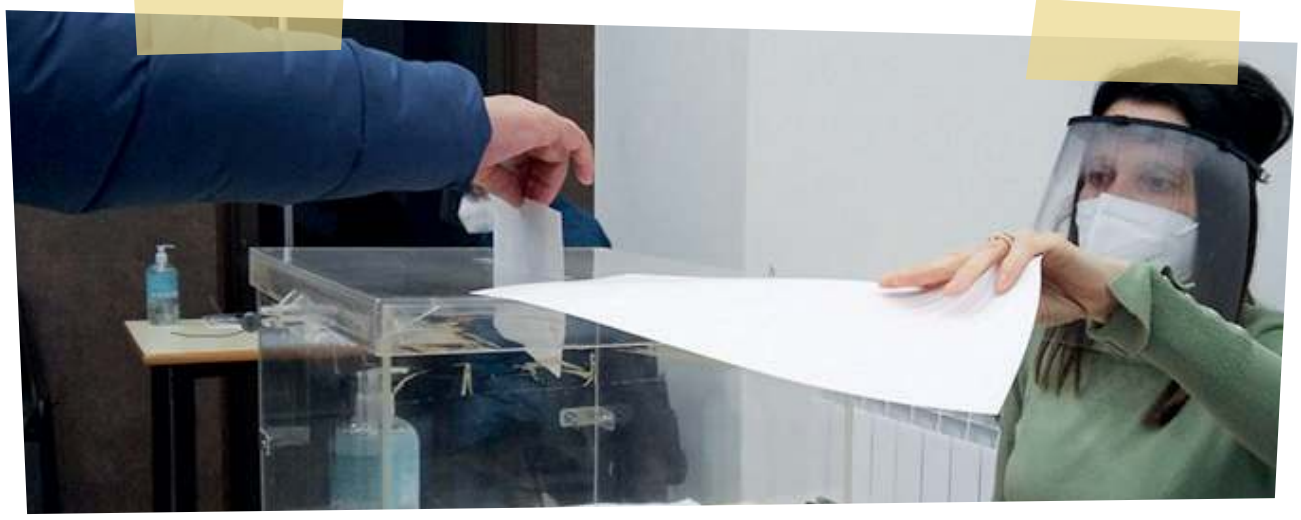
La primera Fira de l'Oli en format virtual de la història

Per culpa de la covid-19 encara no es poden fer fires presencials, per això la Fira de l'Oli de les Borges d'enguany es va celebrar en format virtual, del 5 al 7 de febrer. Es va crear un espai web on la gent podia veure els actes. També hi havia un joc per als petits, que havien d'endevinar on s'amagava un personatge misteriós.

Les eleccions del 14-F a les Garrigues

Es van triar els representants de cada territori al Parlament de Catalunya.

Un dels primers votants de Llardecans, exercint el seu dret a vot. FOTO: F.F.

El passat diumenge 14 de febrer es van celebrar les eleccions al Parlament de Catalunya. És quan les persones majors de 18 anys decideixen amb el seu vot qui volen que els representi durant els propers 4 anys al Parlament, què és el lloc on es discuteixen i s'aproven les lleis del nostre país. En total, al Parlament hi ha 135 persones i com més vots té un partit a cada territori, més representants hi aporta. Després, segons qui té la majoria, s'elegeix el president/a del Parlament i de la Generalitat de Catalunya.

Tots els pobles de les Garrigues pertanyen a la província de Lleida i és on es computen els seus vots. Enguany hi havia gairebé 19.000 persones garriguenques amb dret a vot. Segons la llei, a la nostra província li pertoquen 15 representants. Així, després del recompte dels vots que havia aconseguit cada partit, es van saber els resultats. Pel que fa a la província de Lleida, on pertanyem els garriguencs, al nou Parlament hi haurà 5 representants de Junts, 5 d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), 3 del Partit Socialista de Catalunya (PSC), 1 de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) i 1 de Vox.

A tot Catalunya, els resultats van ser els següents: el PSC va aconseguir 33 representants, els mateixos que ERC; en tercer lloc va quedar Junts, amb 32. La quarta força va ser Vox, amb 11 representants, seguit de la CUP, amb 9, En Comú Podem, amb 8, Ciutadans, amb 6 i el PP amb 3 representants. Aquests tres últims partits no van aconseguir cap representant de la província de Lleida.

A les eleccions d'enguany hi havia gairebé 19.000 persones amb dret a vot a les Garrigues

Màximes mesures contra la covid-19

A les Garrigues hi va haver 34 punts de votació i en tots es van complir les màximes mesures de seguretat per protegir-se de la covid-19. Tant els qui hi havia a la mesa com els votants havien de portar mascareta i s'havien de posar gel a les mans, les taules es van posar a una major distància i es van instal·lar plàstics protectors. A la darrera hora, quan havien de votar els contagiats, sospitosos i contactes, els membres de les meses també van haver de posar-se un equip de protecció EPI.

Reportatge

Abel Pujol
somcanalla@somgarrigues.cat

Covid-19, un trimestre després

Protocols i confinaments. Després de superar el primer trimestre del curs escolar, parlem amb diversos centres educatius per fer un balanç sobre la implementació de les mesures anticovid i com han anat funcionant els protocols establerts. Hi ha hagut centres on el confinament de grups bombolla ha estat una constant i d'altres on, de moment, l'impacte de la pandèmia ha passat de llarg. Els centres encara esperen recursos per facilitar l'aprenentatge via 'online'.

Els protocols establerts han funcionat. FOTO: Escola Albirka

Quin ha estat l'impacte de la pandèmia a les escoles garriguenques durant el primer trimestre? Quants centres han hagut de confinar grups bombolla després de saber que algun alumne o docent era positiu en la covid-19? Han funcionat els protocols? Amb tres mesos de coll, analitzem com estan vivint les escoles de la comarca el primer curs escolar sota l'amenaça de la covid-19. En aquest sentit, d'ençà del mes de setembre, gairebé la meitat dels col·legis han hagut de confinar algun grup. Les responsables dels centres valoren positivament els protocols, però expliquen que només els mestres han rebut el material informàtic promès des del Departament. Creuen que, tot i que en breu començarà la vacunació als centres, la situació dels darrers tres mesos s'anirà repetint fins al juny.

Els protocols

Segons les dades del departament d'Educació, des del 14 de setembre, el dia d'inici del curs, fins al dilluns 15 de febrer, dels vint-i-quatre centres educatius garriguencs, fins a onze escoles havien hagut de confinar algun grup classe com a conseqüència de l'afectació de la covid-19. Tot i així, les responsables dels centres fan una bona valoració dels protocols engegats des del Departament d'Educació, com ara l'establiment de grups bombolla, per tal de minimitzar el risc de contagis. L'Esther Arqués és directora del col·legi Joan XXIII, centre que ha patit els confinaments de grups bombolla els mesos d'octubre, novembre —quan hi va arribar a haver una setantena d'alumnes confinats— i, més recentment, al mes de gener. Arqués creu que els protocols han funcionat "Pel que fa als grups bombolla crec que ha estat correcte, això sí, crec que l'obligatorietat d'utilitzar mascaretes, com en l'assignatura d'educació física, es podria revisar", diu Arqués, que també valora positivament la gestió dels casos positius i l'organització de les proves PCR. "Només hi va haver controvèrsia un cop , quan se'ns va dir que els alumnes podien tornar a les aules sense saber el resultat de les proves. Sort que van sortir tots negatius. Després d'això ja es va establir que sense un resultat PCR negatiu no es podia tornar al col·legi", explica. En la mateixa línia s'expressa la seua homòloga a Juneda, Cristina Reñé.

Gairebé la meitat dels centres garriguencs han hagut de confinar algun grup bombolla des del setembre

A Juneda, es van confina classes durant l'octubre, el desembre i a finals de gener, la darrera vegada amb una cinquantena d'alumnes a casa. "Valoro positivament les mesures establertes. Això sí, cal remarcar que els equips directius hem fet molta feina, hi ha hagut suport del Departament, però la majoria

de decisions han vingut de les direccions. Pel que fa als gestors covid i els protocols, quan hi ha hagut casos positius, la veritat és que tot ha funcionat genial", diu Reñé. Les directores de les escoles d'Arbeca, Nel·la Armengol, i Maials, Olga Parés, també argumenten que després del procés d'adaptació dels primers dies, els protocols han funcionat bé.

La teleescola

Com s'ha desenvolupat la implementació de l'educació a distància quan els alumnes han estat confinats? La valoració que fan els centres és bona. Els recursos educatius i les formacions als docents han donat els seus fruits, això sí, el material informàtic promès des del departament només ha arribat a mitges. L'Olga Parés és la directora de l'escola de Maials i just aquesta setmana han hagut de confinar un grup bombolla i començar a desenvolupar el temari via 'online'. "El sistema, a través del moodle, funciona prou bé. Concebem les classes a distància depenent del nivell dels alumnes, és a dir, per als de cicle inicial pensem unes dinàmiques i pels de superior unes altres, ja que no és el mateix seguir una classe per un alumne de 6 anys que un de 12. Fem classes unes dues hores i després es fa el seguiment i es resolen els dubtes a través de la plataforma", explica Parés. A Juneda, per la seua banda, s'ha implementat un sistema de seguiment de les classes en directe via 'online', Reñé explica que d'aquesta manera l'alumne que és a casa continua integrat al grup i el professorat no ha de fer dos cops la mateixa feina. "A través d'un sistema d'enregistrament, l'alumne que és a casa pot seguir la classe al mateix temps que els seus companys de l'aula. Creiem que és una bona manera que l'alumne confinat no desconnecti i segueixi, en la mesura possible, les rutines del grup", explica Reñé. Això sí, pel que fa al material informàtic, les sensacions no són tan bones. A finals d'estiu, el Departament d'Educació va prometre que hi hauria una dotació de material per a alumnes i professors als centres que ho demanessin, però aquest material només ha arribat a mitges. A les Borges, Juneda i Arbeca només han arribat els ordinadors per als professors i a Maials no ha arribat res. Parés explica que des del Departament els han dit que aquesta setmana ja arribarien a l'escola. "Ara ja és tard, amb un grup confinat, però és el que hi ha. Hem utilitzat material propi i hem pogut cobrir les necessitats", explica la directora de Maials.

La vacunació

Ara, des dels centres educatius el focus està posat en la campanya de vacunació, que ha de començar de forma imminent. Les directores creuen que el fet de vacunar-se no alterarà les rutines i reclamen que es faci d'una forma prou segura. Esther Arqués, del Joan XXIII, explica que ha demanat que la vacunació al personal docent es faci de forma gradual, per si sorgeix algun problema. "Crec que seria imprudent vacunar-nos a tots de cop. A més, cal recordar que les vacunes no són obligatòries i només es poden subministrar als mestres menors de 55 anys, al ser la de la farmacèutica Astra-Zeneca". A Juneda, Reñé es queixa que els docents s'assabentin abans de les novetats per mitjà de la premsa que pels canals oficials. "Caldria una comunicació més fluïda i més certeses". Nel·la Armengol, d'Arbeca, creu que tot i la vacunació no s'alteraran els protocols establerts. "Crec que continuarem igual fins al juny, no tindria sentit canviar res si estem vacunats, perquè els pares i els alumnes no ho estan i, per tant, s'hauran de continuar seguint les mesures que hem aplicat fins ara". En el mateix sentit s'expressa Olga Parés, de Maials: "Fa unes setmanes encara teníem alguna esperança, si avançava ràpid la vacunació, de fer alguna sortida o activitat comuna amb els nostres alumnes però just aquesta setmana, que hem tingut claustre de la ZER, ja s'han esvaït aquestes esperances. Continuarem fins al juny igual com ho hem anat fent fins ara i caldrà esperar al proper curs, a veure què passa."

Així doncs, la valoració que fan les escoles d'aquest curs fins al moment, tant pel que fa a la implementació dels protocols sanitaris a les escoles com en la gestió dels casos positius, és bona però són conscients que per recuperar les dinàmiques precovid encara s'haurà d'esperar, com a mínim, uns quants mesos.

La majoria de les escoles només han rebut el material informàtic relatiu als mestres

Alumnes del CEIP L'Espígol de Juncosa, al menjador escolar. FOTO: CEIP L'Espígol

Opinió

Eudald Nogué Ribes
M. Déu Montserrat de l'Albagés, 6è

Com és viure en un poble?

Abans de res us volia transmetre que viure en un poble té els seus avantatges i els seus inconvenients.

Una de les comoditats és que al poble s'hi està més tranquil, cosa que a la ciutat no tant.

També trobo positiu que no hi ha tanta contaminació i que ens coneixem tots.

A més a més, el fet de ser pocs nens estudiant a l'escola fa que rebem l'educació molt més personalitzada i propera que a la ciutat.

Per altra banda, hi ha incomoditats, com ara que es fa complicat fer equips de futbol o de qualsevol altre esport i això obliga els pares a portar-nos a jugar a fora.

També quan fem educació física a l'escola ens hem d'ajuntar amb els xiquets i xiquetes de cicle inicial i mitjà, cosa que fa que hi hagi molt desnivell.

En conclusió, segons la meua opinió personal, a mi m'agrada molt viure en un poble i val la pena.

Irene Casado
L'Espígol de Juncosa, 3r

De la ciutat al poble

L'any passat vaig tenir molts canvis a la meva vida, el confinament a casa, no poder jugar amb els meus amics durant un temps i, finalment, marxar de lloc on vivia, al Prat de Llobregat (Barcelona) i de l'Escola la Seda, deixant enrere molts amics i amigues. Tot plegat un munt de vivències noves.

Aquest curs, ens hem desplaçat tota la família a viure a Juncosa i hem pogut anar a l'escola del poble. Durant els darrers estius ja havíem vingut a passar-hi les vacances i gaudir de la natura.

Uns dels avantatges de viure al poble és que tinc una mica més de llibertat i podem anar soles amb la meva germana a l'escola.

L'escola de Juncosa és molt diferent que a la ciutat, a la classe estem barrejats molts cursos, aprenem molt de tots i tenim la natura a prop. A la ciutat, en canvi, hi viu molta gent i aquestes coses són impensables de fer, les classes eren totes del mateix curs.

Tot i que trobo a faltar els amics i amigues, ara mateix no ho canviaria per res del món.

Ricard Torradeflot Sans
M. Déu Montserrat de les Borges, 4t

Aprendre jugant les matemàtiques

Aquest curs al col·legi és el primer any que al nostre curs fem matemàtiques amb Innovamat.

Quan vam començar el curs la senyoreta ens va ensenyar els dos quaderns i l'aplicació que utilitzaríem a les tauletes per treballar les matemàtiques. Les paraules de matemàtiques les aprenem quan ens demanen una activitat al quadern del laboratori, on podem ajudar-nos entre nosaltres, demanar ajuda a l'aplicació o a la senyoreta.

A mi m'agrada molt quan fem les aventures Bimat, que són uns personatges que ens demanen ajuda per aconseguir alguna cosa i nosaltres hem d'investigar per ajudar-los. Sembla que juguem però en realitat aprenem i és una aventura en grup. Jo els ho vaig explicar als meus pares, però com que estan acostumats a aprendre d'una altra manera, no ho entenien.

Per mi és una manera més divertida d'aprendre, crec que així tots podem entendre més bé les matemàtiques i la meva opinió és que ho haurien de poder utilitzar més escoles.

Opinió

Nerea Miró
Arc d'Adà de Llardecans, 6è

Renovem o morim

En l'actualitat una de les més grans preocupacions de la societat és la preservació del medi ambient. Un medi ambient que ha sofert molts canvis degut a la poca consciència de la humanitat. Nosaltres som la generació que si no fem res per aturar aquests canvis en patirem les conseqüències, però també som la generació de la renovació.

El futur és a les nostres mans i per això hem d'organitzar actuacions sostenibles i perdurables en el temps, com les que hem dut al terme des de l'escola de Llardecans a través de la Comissió Verda: hem instal·lat un filtre de carbó per fer potable l'aigua, hem instal·lat sensors de llum als lavabos, hem traçat un recorregut pel poble per fer desplaçaments segurs i sostenibles amb bicicleta, entre altres...

No volem viure en un món que ens fa pagar les comoditats d'una societat passada, no volem el desgel dels pols, l'augment del nivell del mar, inundacions, terratrèmols, etc. Per això ens hem de renovar o morir.

Paula Mesegué Masip
Escola de Sunyer, 6è

La trobada de la ZER

El curs passat, cada dilluns fèiem una trobada tots els pobles de la ZER l'Eral a Sarroca. Aquest any, degut a la covid-19, ho hem hagut de cancel·lar.

Jo opino que era molt divertit i ens ho passàvem molt bé, encara que també entenc que, per la situació que estem vivint, no es pot fer.

Trobo a faltar alguns amics i amigues dels altres pobles, ja que hem perdut molt el contacte; encara que pugui parlar amb ells per mitjà de diferents plataformes, no és el mateix.

També trobo a faltar les classes i les diferents activitats que hi fèiem, eren divertides i aprenífem molt. No trobo a faltar gaire l'autocar, ja que moltes vegades acabava marejada, encara que durant el viatge parlàvem amb els companys i companyes.

En general, ens ho passàvem molt bé i m'agradaria que aquest curs es pogués tornar a fer, ja que el curs vinent ja no hi seré.

Emma Muñoz Arnau
Sant Bonifaci de Vinaixa, 3è

Les vacunes

Últimament a casa meva he escoltat molt a les notícies que parlen de les vacunes.

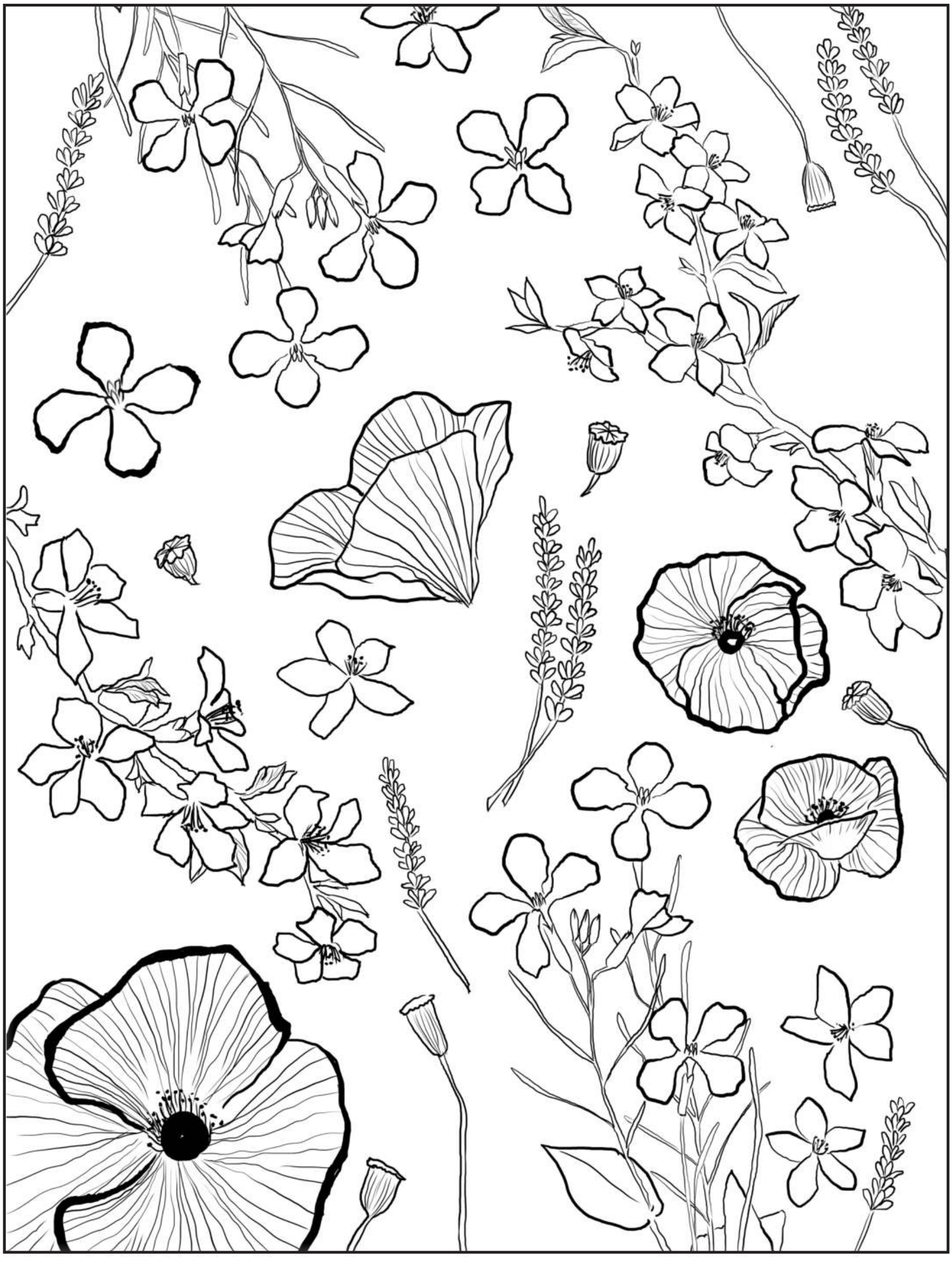
A mi m'agradaria que ens fiquin la vacuna perquè no ens contagiem i que ningú es mori, sobretot els més vellets.

La vacuna ens ha de servir perquè marxi el coronavirus.

Ara que no estem vacunats, sempre hem de portar la mascareta, encara que a mi em molesta perquè sempre em cau.

Espero que marxi la covid-19 aviat i torni a ser tot com abans.

Pinta les flors de la comarca!

Pots trobar aquestes flors quan surts a passejar?

 Flor d'ametller

 Espígol

 Coletxó

 Rosella

Entrevista

Abel Pujol
somcanalla@somgarrigues.cat

Laia Servera • Periodista

"L'"InfoK' fa servir l'actualitat com una excusa per aprendre"

A> Recordes el primer informatiu que vas veure, potser amb els teus pares?
L> La veritat és que no. He acabat treballant en un informatiu infantil i en soc una gran defensora, però curiosament, quan era petita m'aïllava bastant de la realitat. Em refugiava en llibres de fantasia com 'El Senyor dels Anells', 'Momo' o els de Jules Verne. Rebutjava tot allò que em recordés, ni que fos una mica, la realitat. Per això no m'interessaven les notícies.

A> I d'aquí a presentar i dirigir l'"InfoK', programa referent d'informació infantil.
L> Ja ho veus; però si t'hi fixes, el nostre informatiu té la particularitat que fem servir l'actualitat com a excusa per aprendre. O sigui, expliquem la notícia però el gruix del contingut d'aquesta el dediquem a explicar-ne el context geogràfic, històric, científic, etc. Segur que d'aquí uns anys pocs recordaran aquell fet puntual que ha generat la notícia, però tot allò relacionat és molt possible que sí. Quan era petita volia fugir de la realitat però, alhora, aprendre m'agradava molt. Aquest concepte també és present a l'"InfoK'.

A> Als infants, se'ls pot explicar tot? Hi ha línies vermelles?
L> Nosaltres sempre hem pogut explicar-ho tot. Sí que és cert que en alguns temes, de primeres, pot semblar complicat; recordo la notícia que vam fer sobre l'assetjament sexual. En aquest cas, vam anar a un taller infantil que tractava l'assetjament i, veient les dinàmiques que s'hi desenvolupaven, vam entendre com fer-ho. Tot es pot explicar però no ensenyar. Sempre anem molt amb compte amb les imatges perquè n'hi ha que sí que poden ser pertorbadores, sobretot si no tenen una explicació que les acompanyi.

A> Com s'expliquen les notícies de forma col·loquial sense perdre el rigor?
L> A l'"InfoK' no expliquem les coses perquè les entenguin els nens, les expliquem perquè ho entengui tothom. Sovint, als informatius d'adults hi ha com un pacte no escrit on tant l'emissor com el receptor fan veure que en saben molt d'un tema en concret, potser per ego, i a la fi, s'acaben quedant a la superfície. Amb els nens a aquest joc no hi pots jugar perquè no te'l compren; has d'anar al moll de l'os. Nosaltres som els primers que hem d'aprendre quin és el conflicte que volem tractar i un cop l'hem entès, explicar-lo als altres. Això sí, les paraules complicades no les ometem sinó que les definim, perquè en cas d'eliminar-les contribuiríem a un empobriment del llenguatge.

A> Per què l'"InfoK' no té competència?
L> Mantenir un informatiu infantil és molt complex; en els darrers anys s'han fet alguns intents, a TVE, Canal Sur, etc. Per audiència, a curt termini, és més llaminer un programa de dibuixos animats. No és fàcil, com a professional has de conèixer molt el món de la informació i també el dels nens, és com una especialització. Nosaltres tenim l'experiència de 20 anys i ho hem anat consolidant mitjançant la prova-error. També cal voluntat pedagògica i, com a cadena, arriscar-se a entrar en algun conflicte, ja que hi ha temes que segur que porten associades visions molt fixades, i segons com es tracta aquella notícia, pot generar algunes crítiques.

A> Creus que, a curt termini, l'"InfoK' haurà d'adaptar el format a l'estil que s'usa actualment a YouTube o Instagram?
L> Sempre s'ha d'estar atent a allò que interessa als més joves, perquè és on s'entreveu com pot ser el futur. Això sí, tot i que sempre s'ha de tenir la voluntat d'incorporar canvis, crec que l'"InfoK' és incompatible amb segons quins formats. La informació i la reflexió necessiten d'un cert temps. Per exemple, una successió d'imatges molt ràpides i amb impacte anirien en detriment d'aquesta necessitat de reflexió. D'altres coses, de ben segur que s'incorporaran. Ara mateix, estem molt centrats a dotar de material pedagògic les escoles, així el professorat pot utilitzar els nostres continguts, sobretot com a suport audiovisual, per explicar els temes.

Barcelona. De ben segur que la gran majoria de vosaltres, quan heu vist la foto, ja sabíeu qui era l'entrevistada d'aquest número. La Laia és llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Ramon Llull; també va fer alguns cursos de la carrera d'Història a la Universitat de Barcelona. L'any 2001 s'incorpora a l'equip de l'"InfoK', on fa tasques de redacció, producció i edició. Des de l'any 2016 fins fa ben poc, quan va iniciar la baixa per maternitat, era la directora i presentadora d'aquest informatiu infantil. Però aquesta ja és una etapa tancada; quan es reincorpori a la feina, el proper mes de setembre, serà la cap de l'àrea infantil de TV3.

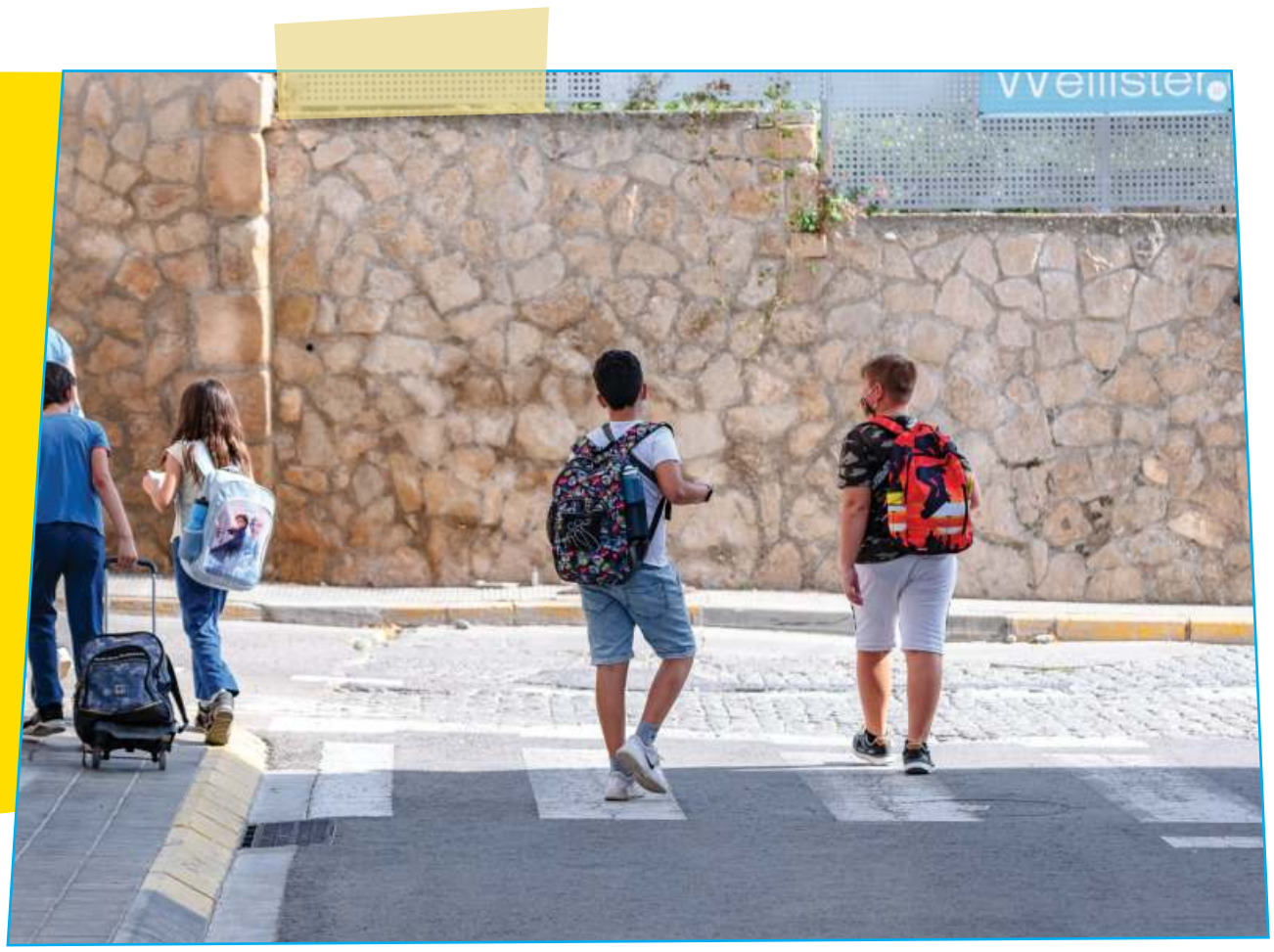
El racó dels pares

Abel Pujol
somcanalla@somgarrigues.cat

Papa, mama, vull sortir a jugar sol!

El procés de ser autònom. Què han de fer els pares i mares quan l'infant comença a demanar per sortir sol al carrer a jugar amb els amics o per poder anar a l'escola sense acompanyament? En aquest sentit, tot i que no hi ha una edat mínima recomanada, els experts destaquen els beneficis d'estimular i fomentar l'autonomia del menor quan es considera que ja té un cert grau de maduresa, tot acompanyant-lo en el procés, fent-li veure els perills i sempre marcant uns límits.

La majoria d'infants comencen a anar sols a l'escola als 10 anys. FOTO: X.M.

Des que naixem fins ben entrada l'adolescència, la nostra vida es basa, a grans trets, a anar adquirint, a poc a poc, més autonomia. De vegades, aquesta assumpció de responsabilitat xoca amb l'instint protector dels pares, que pateixen perquè el seu fill no hagi de fer front a una situació que el desbordi o que li faci mal. Per això, molts progenitors dubten de quina és la millor edat per deixar anar els fills sols a l'escola i també quan els poden donar permís per sortir a jugar amb els amics sense vigilància. És evident que hi ha molts factors externs que influeixen en aquesta decisió, com ara si la família viu en una ciutat o en un poble, o fins i tot, el grau de maduresa de l'infant, que no ha d'anar relacionat sempre amb la seua edat. Això sí, els experts creuen que sempre és millor anar cedint autonomia a l'infant de forma gradual i en un context en què els límits o normes siguin ben clares i entenedores.

Anar a l'escola

Actualment, no hi ha una edat mínima legal que prevegi quan un nen pot anar a l'escola sol, ni tampoc si pot sortir al carrer sense la vigilància d'un adult. De fet, no és obligatori que els pares acompanyin els fills fins a l'entrada del col·legi. Això sí, el que fan la majoria de les escoles és dur un control sobre si l'alumne vindrà sol o acompanyat i, en aquest darrer cas, qui serà el responsable o els responsables de dur i recollir el nen a l'entrada de l'escola. La Sònia Mateu és la directora del CEIP L'Espígol de Juncosa i explica que la gran majoria de pares opten per acompanyar els fills: "No és obligatori dur els alumnes a l'escola. Nosaltres passem als pares una circular a principi de curs perquè ens diguin si l'alumne vindrà sol o acompanyat i així ja tenim un control. Sí que és cert que la gran majoria de pares i mares prefereixen dur el fill a l'escola". El mateix passa a l'escola La Bassa de Torregrossa o al col·legi El Cérvol de Cervià, on la directora, Marta Llurba, explica que, fins a segon de primària, el centre obliga a anar a buscar els infants a la sortida de l'escola, encara que si els pares firmen un document en què autoritzen l'infant a marxar sol, ho pot fer. A partir de tercer, és al revés, si l'alumne no pot marxar sol cap a casa, s'ha de comunicar al centre. Segons les dades del Servei Català de Trànsit, a Catalunya, els menuts comencen a anar sols a l'escola cap als deu anys (9,8 de mitjana) i la majoria ho fa caminant, un 65%. Això sí, cal ser conscients, però, que no és el mateix que un infant vagi sol pels carrers en un poble de 300 habitants que en un de 3.000. El major trànsit de vehicles i uns itineraris normalment més llargs, a banda d'altres factors externs, provoquen que als nuclis de població més grans s'acostumi a retardar més l'edat en què els nens van a l'escola sols. A més, es considera que fins els set anys un menor té limitacions de camp visual i també cognitives a l'hora de reconèixer els perills que se li puguin presentar i per reaccionar correctament davant d'aquests.

Autonomia

La Fundació Jaume Bofill, que cen-

tra el conjunt de la seua activitat al voltant de l'educació, destaca que la conquesta de l'autonomia és un factor essencial en el desenvolupament i la maduració de les persones. De fet, l'exercitació de l'autonomia dona als nens i a les nenes l'oportunitat d'aprendre a ser responsables i adquirir actituds com el gust per l'esforç, la iniciativa, la constància, etc. És en la franja d'edat de 6 a 12 anys quan l'autonomia permet afirmar la pròpia identitat d'una manera satisfactòria i saludable. Tal com remarquen des de la Fundació, una bona forma de comprovar l'autoestima d'un infant pot ser observar si se'l veu satisfet amb si mateix o, per contra, necessita cridar l'atenció o provocar l'adult contínuament. Cal ser conscients que, a l'edat de la primària, la majoria d'infants es passen el dia rebent ordres (a l'escola, a casa, etc.), gairebé mai no els cal pensar el que han de fer, han de limitar-se a fer el que els diuen, i d'aquesta manera se'ls escamoteja la responsabilitat.

El procés

Així, és quan l'infant comença a demanar una major autonomia que als progenitors se'ls obre el debat sobre la conveniència o no de deixar-lo sortir a jugar sol. Segons els experts, és bo que aquest procés no sigui assumit de cop.

Un bona manera de fomentar l'autonomia és acompanyar l'infant pels diferents itineraris i llocs on vol anar i llavors, indicar-li quin són els perills que es pot trobar i les normes que ha de seguir en cada cas, que s'han d'explicar de la forma més fàcil possible perquè així l'infant vagi desenvolupant un instint de protecció propi. En aquest cas, des dels cossos de seguretat s'adverteix que cal conscienciar els petits que no facin cas de propostes d'estranys. Recomanen comunicar al menor que el mal existeix i que ha de demanar auxili i cridar si algú mira de fer-li una cosa dolenta. També és recomanable que, al principi, els progenitors marquin de forma clara els límits i normes que ha de seguir l'infant si vol sortir sol, ja sigui la qüestió de l'horari o la zona per la qual es pot moure. Això sí, és important que els pares tinguin present que han d'anar-se retirant a mesura que els infants vagin adquirint més capacitats: cada vegada menys ordres, substituint-les per l'ajuda mínima indispensable perquè se'n surtin. És quan l'infant assumirà la responsabilitat com a pròpia.

La pandèmia

Finalment, els experts adverteixen que en un context de pandèmia com l'actual, en què la canalla ha passat i passa la majoria de temps a casa, es corre el risc que l'infant perdi l'interès per sortir. Això pot afectar la seua capacitat de desenvolupament de l'autonomia, però es recomana no forçar el menor a sortir sí o sí. Es corre el risc que l'infant se senti incomprès i sense suport i, en canvi, sí que es pot sentir molt jutjat, com si estigués fent alguna cosa malament. Per això es recomana que quan es faci una sortida en família, els progenitors posin èmfasi a destacar els beneficis de l'activitat a l'exterior, tot indicant al menor que tant quedar-se a casa com sortir tenen coses bones i la hibridació d'aquestes pot contribuir a un major equilibri en l'infant.

Així, en resum, davant de la demanda del menor de més autonomia cal que els pares siguin flexibles, acompanyin l'infant en el procés i siguin conscients que, per adquirir autonomia cal, sobretot, despertar i incentivar en els menuts les actituds que els són inherents, i molta paciència i temps per part dels adults.

És recomanable que, al principi, els progenitors marquin de forma clara els límits i normes que ha de seguir l'infant si vol sortir sol, ja sigui l'horari o la zona per la qual es pot moure

Imatge de la plaça de Llardecans, tradicional punt de reunió dels infants del poble. FOTO: M.B.

Publireportatge

COMERÇ

Els antics propietaris del Rebost de Cal Lluís, Lluís i M. Àngels, amb el president de la cooperativa Sant Isidre, Mario Bordell, just davant de l'espai Terrall Sant Isidre de les Borges Blanques.

FOTO: Xavi Minguella

Un instant de l'elaboració dels productes per part de les treballadores, Dolors Torres i Pilar Vall, que abans formaven part del Rebost i ara s'han integrat en l'estructura de la Cooperativa.

FOTO: Xavi Minguella

El lloc que la Cooperativa Sant Isidre ha reservat dins de l'Espai Terrall Sant Isidre per tal de comercialitzar els diferents productes de xarcuteria i els menjars elaborats per endur.

FOTO: Xavi Minguella

La cooperativa Sant Isidre incorpora el Rebost de Cal Lluís per impulsar el producte local

Tradició i gastronomia. El Rebost de Cal Lluís ha estat un referent de menjar i tracte exquisits durant els darrers 40 anys a les Borges Blanques. Amb l'objectiu de continuar aquesta tradició culinària i, al mateix temps, seguir apostant pels productes de quilòmetre zero, la cooperativa Sant Isidre va decidir integrar l'estiu passat els productes de la històrica botiga a l'Espai Terrall Sant Isidre. Així, els magnífics plats i la xarcuteria del Rebost, cuinats amb oli Terrall, seguiran omplint de gust i color les taules de la capital garriguenca.

C/ Ensenyança 6-8
Tel. 973 143 477 (Ext.4)
Per fer comanda, trucar al mateix telèfon
www.terrall.es
Obert tots els dies de 9.00 a 14.00 h

Redacció · Coop. Sant Isidre

Des del passat mes d'agost, l'Espai Terrall de la cooperativa Sant Isidre de les Borges Blanques compta amb un nou servei de xarcuteria, degustació i venda de menjars per endur. La iniciativa té dues vessants: d'una banda, continuar amb la tradició culinària encetada l'any 1969 pel Rebost de Cal Lluís, botiga històrica de les Borges, que l'any passat cessava l'activitat per jubilació dels propietaris, i de l'altra, diversiificar l'oferta tot reforçant el vincle amb els productes de qualitat i quilòmetre zero, una filosofia de la qual la Cooperativa Sant Isidre n'ha fet bandera des que va obrir l'Espai l'any 2010.

El Rebost de Cal Lluís

L'any 1969, Lluís Boldú i la seua dona M. Àngels decidien obrir una petita botiga de queviures, El Rebost de Cal Lluís, al carrer Santa Vedruna de les Borges. Com que veien que el negoci els funcionava prou bé van decidir expandir-se, i l'any 1978 van traslladar-se a un local més gran del carrer Santa Justina. Allí, a banda de seguir venent diversos productes d'alimentació, van decidir especialitzar-se en xarcuteria i, en aquest sentit, van construir un obrador on elaborar els seus propis productes. Per tal d'aprofitar aquesta vessant més artesana, uns anys més tard van engegar un servei de venda de menjars per endur, on els plats s'elaboraven amb la matèria primera que generava la botiga. D'ençà, van ser molts els borgencs que anaven passant pel Rebost setmana a setmana per comprar-hi, d'una banda, la carn i, de l'altra, les delicioses safates de canelons, cassola de tros, truites, etc. L'any passat, però, la jubilació va trucar a la porta dels dos propietaris. "Ens tocava bastant la moral que la feina feta durant tants anys es perdés", explica la M. Àngels; per sort, va aparèixer l'alternativa de la Cooperativa, que els hi ha donat la tranquilitat que el seu llegat i l'experiència acumulada en el camp gastronòmic queda ben assegurat.

> El Rebost de Cal Lluís va obrir el 1969 i va anar creixent amb els anys, ara la Cooperativa Sant Isidre en recull el testimoni.

Integració a l'Espai

Tal com explica Roser Vila, directora de la Cooperativa, el que es buscava era la continuació de la tradició culinària del Rebost, al mateix temps que es potenciava la venda de producte de qualitat i proximitat i, finalment, també servia per diversificar els serveis de l'espai Terrall, tot això sense renunciar a l'essència del projecte. "Creiem que amb aquesta incorporació hem fet una aposta decidida pel producte local, una filosofia que anem seguint des de fa anys. Sabíem com treballaven al Rebost i, al poder incorporar el seu equip humà, la Dolors Torres i la Pilar Vall, donem continuïtat a aquesta experiència gastronòmica de qualitat que fa tants anys que dura", explica Vila, que també posa el focus en la importància de consumir producte local. "Cada any veiem que hi ha menys comerços de proximitat les Borges i en paral·lel s'obren mitjanes i grans superfícies. Amb aquesta incorporació la cooperativa diversifica l'oferta però especialitzant-nos en producte de proximitat i de molta qualitat. Tot i la pandèmia, estem molt contents amb el resultat", diu Vila.

Els productes del Rebost de Cal Lluís, tant pel que fa a la xarcuteria, com els plats preparats, es poden adquirir o degustar a l'Espai Terrall de les Borges cada dia de la setmana de 9 a 14 h.

Escola vintage

Miquel Andreu
somcanalla@somgarrigues.cat

Del blanc i negre al color

A Almatret hi ha una exposició sobre la història escolar del poble, des del 1840, quan hi ha el primer testimoni, fins que va tancar per falta d'alumnes el 2012.

A l'exposició hi ha pupitres antics, llibres, dibuixos, mapes, fotos, que porten records a tots els que la visiten. FOTO: Miquel Andreu

L'any 1840, en un llibre de Pascual Madoz s'explica que a Almatret hi ha una escola amb uns 20 o 30 infants. No sé sap on era, però sí que se sap que l'Ajuntament pagava el mestre, perquè s'han trobat els rebuts. I se sap que més endavant, l'any 1862, es va començar a construir una nova escola allà on avui hi ha l'Ajuntament. Es va fer amb pedres dels portals del poble que es van tirar a terra, perquè en aquella època no es desaprofitava res! Al nou edifici s'hi va fer també l'habitatge dels mestres, que així vivien al mateix lloc on treballaven, com passava a molts pobles. Hi havia mestres homes i mestres dones. Feien la mateixa feina, però no cobraven el mateix. El 1872, per exemple, un mestre cobrava 825 pessetes a l'any i una mestra 550. La discriminació ve de lluny!

Creixement

Molts anys després, el 1931, ja amb la Primera República proclamada, els nens i nenes que van a l'escola cada vegada eren més, perquè es considerava important, i quasi que no hi cabien. Per això, l'Ajuntament va llogar una casa, anomenada Casa Molins, on van anar a fer classe els nens, i a l'edifici antic s'hi van quedar les nenes i els pàrvuls. El 1936 s'havia de començar a construir una escola unitària, és a dir, per a nens i per a nenes, però va esclatar la Guerra Civil i tot va quedar aturat. No va ser fins al 1961 o 1962 que es va inaugurar una nova escola, als afores del poble, que estaria en funcionament fins al curs 2011-2012. Aquell any va haver de tancar perquè no hi havia prou canalla al poble. Només en quedaven quatre, i es veu que quan una escola no arriba a un mínim de cinc, el Govern la tanca. Tot això i molt més es pot veure a l'exposició que hi ha a la sala de La Societat d'Almatret, ideada i coordinada per Albert Santaulària, amb l'ajuda de Miquel Ballesté i molta gent del poble que ha deixat material antic. Hi ha fotos, llibres, material escolar, mapes, pupitres, bates, carteres, motxilles, etc. Es va inaugurar per Sant Blai, el 3 de febrer, que a Almatret és festa, i de moment es manté oberta uns dies més.

Es va construir l'escola amb pedres dels portals que s'havien tirat a terra

Noms i records

L'exposició ha generat expectació a Almatret. Hi han passat més de 200 persones, que han recordat històries i anècdotes de quan eren petits. També ha servit per poder identificar nens i nenes que sortien en fotos de grup però de qui no se sabia el nom. Així, amb la col·laboració de tothom, a poc a poc es va coneixent una mica més la història del poble.

ZER Zona Escolar Rural Vall d'Aranyó

Escola Mare de Déu de Montserrat de l'Albagés

Un moixó protegit a l'escola

Aquest passat gener ha sigut un mes diferent a causa del temporal Filomena, que ens ha portat neu a les Garrigues i a tot Catalunya.

Pocs dies després de la nevada, en un racó del nostre pati va aparèixer un convidat especial gelat de fred: un moixonet habitual a la nostra comarca. El vam acollir en una classe; estava molt desorientat i no reaccionava gaire perquè estava dèbil.

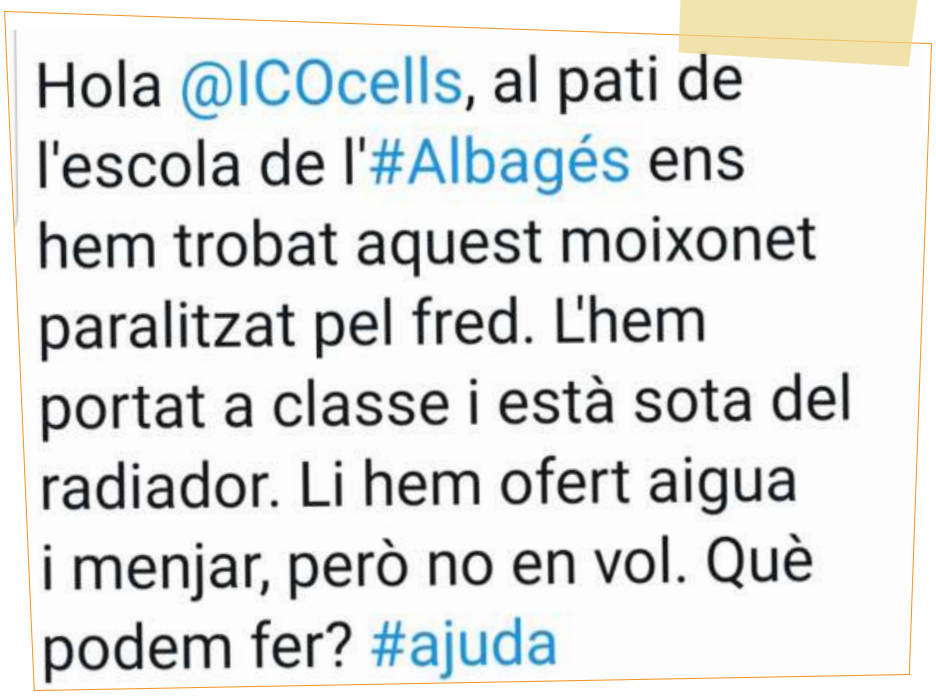
Vam demanar ajuda a l'Institut Català d'Ornitologia (ICOcells), alguns alumnes grans van dir que era una pastoreta, i ens van respondre mitjançant la xarxa social Twitter (v. foto adjunta). Vam avisar el 112 i, des d'allà, van dirigir la trucada als Agents Rurals. Molt amablement van dir-nos que vindrien a recollir-lo. Al cap d'una hora es van presentar a l'escola. Van agafar l'ocell i nosaltres vam aprofitar per preguntar-los curiositats i dubtes. Després, se'l van endur al centre de fauna de Vallcalent, a Lleida. Una vegada recuperat, ens van dir que el deixarien anar de nou a la natura.

Els dos agents van explicar-nos que, a causa de la neu i del fred, els ocells tenien moltes dificultats per trobar menjar. Les seues paraules ens van animar a construir unes menjadores amb material reciclat que, pocs dies després, vam repartir pel pati del col·legi.

Els Agents Rurals van explicar-nos que al nevar, a causa de la neu i del fred que feia, els ocells tenien moltes dificultats per trobar menjar

Els alumnes, quan vam trobar el moixonet.

Els tuits que vam intercanviar amb l'ICOcells.

Els Agents Rurals, emportant-se el moixó.

Escola Els Aubis de l'Albi

El Carnaval ja és aquí!

El passat divendres dia 5 de febrer vam poder gaudir de l'arribada del rei Carnestoltes a l'escola Els Aubis.

Els alumnes, amb el rei Carnestoltes.

Els nens i nenes de l'escola de l'Albi vam rebre una visita molt especial. El rei Carnestoltes va venir a la nostra escola per anunciar-nos que s'apropava el Carnaval i informar-nos de les primeres consignes que havíem de seguir.

Cada dia esperem impacients i escoltem amb molta atenció la consigna del rei Carnestoltes. Els alumnes de cicle superior el van ajudar a entrar fins al pati, portant-lo a les espatlles i fent un ball molt assajat. Ens va dir que, fins que marxés de l'escola, entraríem i sortiríem cada dia amb música i ballant.

La consigna que ens va donar pel dilluns següent va ser la de portar un pentinat ben especial. Si algun nen o nena desobeïa aquesta ordre hi hauria una conseqüència. Aquesta era que el portaria a un corral a menjar pinso de pardal.

El dilluns tots els alumnes de l'escola vam aparèixer amb els nostres pentinats especials i, persort,nohivahavercapcàstig.

Tal com va manar, vam entrar amb música i ballant, i seguidament, al pati, ens va anunciar la consigna següent pel dimarts.

A l'escola Els Aubis seguim al peu de la lletra les consignes del rei Carnestoltes

Consignes per tota la setmana

Dilluns: portar un pentinat ben especial.
Dimarts: portar un collaret ben guarnit.
Dimecres: venir d'esportistes d'elit.
Dijous: anar amb una sabata de cada color.
Divendres: portar la mascareta decorada.

Seguint aquestes consignes durant la setmana, finalment divendres a la tarda vam poder celebrar el Carnaval.

Escola La Dula d'Alcanó

La pau comença per un somriure

Aquest curs tan especial continuem celebrant i posant en valor la pau i la no-violència.

> "Si tú ves a tu amigo llorar, extiende tu mano para decirle que le amas y cuídalo con el corazón"

Alumnat classe dels grans

Som totes i tots nosaltres que podem fer possible amb les nostres petites accions del nostre dia a dia que sigui més fàcil de viure i conviure amb pau i harmonia. Hem fet un colom de la pau amb totes les mirades de les persones que treballen i estudiem en aquesta petita escola del Segrià. Són les imatges del nostres ulls que tenen una mirada que mira cap a l'horitzó d'un món millor. Sense perdre aquesta mirada de cap on anem, no se'ns resistirà cap somni ni bon propòsit.

Hem estat reflexionant sobre les coses que ens fan enfadar i hem buscat solucions. No estem en pau quan ens insulten i ens parlen malament. Hem d'intentar tractar bé tothom amb amor ni que ens caiguin malament. No estem en pau quan em manen fer alguna cosa que no m'agrada. Hem d'evitar pensaments negatius i intentar passar-nos-ho bé. No estem en pau quan veiem una injustícia. Hem de parlar-ho amb calma i ficar-nos al lloc de l'altre per poder trobar solucions. Vam fer un minut de silenci per tal que tots i totes pensem en aquelles coses que podríem fer millor i pensar en totes aquelles persones que viuen en països que encara estan en guerres armades i tots aquells països que estan lluitant contra una pandèmia.

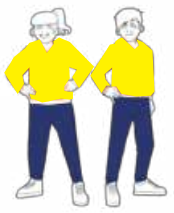

Els alumnes, participant en les activitats organitzades.

Una jornada plena d'activitats

"Avui hem tingut un somni" a l'escola La Dula i hem volgut celebrar i compartir aquest acte per la PAU amb tota la gent del poble que s'hi ha volgut afegir. Els nens i nenes de l'escola hem preparat uns parlaments, una cadena de favors, un mural amb les nostres mirades i unes cançons de PAU. Una cançó versionada del "Heal the World" i la dansa d'"Avui he tingut un somni" de Martin Luther King. I per finalitzar, hem fet un minut de silenci, dedicat al moment actual que estem vivint. Un moment d'incertesa però amb esperança.

Escola d'Alfés

Que bé que sona la nostra batucada reciclada!

Creem una batucada amb materials comuns que tenim a les nostres cases i que ja no tenen ús.

Els instruments

Alguns dels instruments que hem creat.

El projecte té un cost 0. No ens ha calgut invertir-hi ni un sol cèntim!

Què treballen en el desenvolupament d'aquest projecte?

Les qualitats del so.

La creativitat, amb la creació d'un disseny i construcció d'un instrument propi.

La cooperació, perquè tots ens hem ajudat.

L'empatia, perquè no només hem dut material per a un instrument únic, sinó material extra per als companys, així ningú es queda sense.

Comencem el nostre projecte relacionat amb la música; volem crear una batucada, a partir de la qual podrem començar a conèixer les diferents característiques del so, però des d'on ho fem?

Doncs primerament hem observat diverses batucades que existeixen al nostre territori i, al final, amb la que més ens hem centrat per poder desenvolupar la nostra ha sigut la batucada de Sound de Secà.

A partir de la seva observació ens hem entusiasmat a dissenyar els nostres propis instruments, això sí, abans hem pensat que ens caldria fer un disseny i una hipòtesi de com poden ser , per tal de començar-ne el procés de fabricació.

Val a dir que aquest procés no el vam fer nosaltres sols, els nostres familiars van ajudar l'alumnat a investigar com i amb quin material podien construir els instruments de la nostra pròpia batucada. Un cop vam rebre a l'escola tot el material disponible a les cases, que prové de materials que ja no tenen ús, ens vam posar mans a la feina i vam començar a construir els instruments, cada alumne feia el que havia escollit prèviament.

En aquest projecte hem investigat quins són els instruments indispensables per crear una batucada i quin so han de tenir, aquests són: el surdo (greu), la caixa (mitjà) i el tamborí (agut).

Després d'aquests en necessitàvem més de cada tipologia i per això també hem creat el xacaxaca i l'agogó.

Però no ens hem quedat aquí!

Hem investigat i hem descobert que cada instrument té un timbre, una alçària i una duració diferent, treballant així tres de les quatre qualitats del so.

Ens ho hem passat genial!

DISSABTE 20 DE FEBRER

18:00 H
PAVELLÓ DE L'OLI

Entrada 2€
Aforament limitat

Reserva i paga la teva entrada a:

www.culturaborgesblanques.cat

T. Gràcia · sweet · Baldufa · Ajuntament de les Borges Blanques

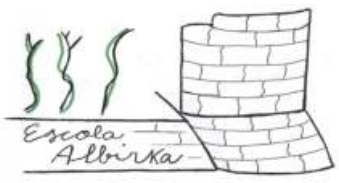
CEFER

EL DESIG ÉS EL COMENÇAMENT D'UNA FITA

: FECUNDACIÓ IN VITRO
: INSEMINACIÓ ARTIFICIAL
: DONACIÓ D'ÒVULS
: VITRIFICACIÓ D'ÒVULS

C. GOVERNADOR MONTCADA, 13 LLEIDA 973 273 069

Escola Albirka d'Arbeca

L'escola Albirka, a favor de la pau!

Els dies 28 i 29 de gener a l'escola vam treballar aspectes relacionats amb la pau.

Els nens i nenes de 3r vam fer uns quants dibuixos, i al final vam votar per escollir el logo guanyador, que va ser un tanc tatxat, simbolitzant que no volem que hi hagi més guerres.

Ens va costar triar-ne un perquè tots eren molt bonics i originals. La frase escollida va ser: "Els nens i nenes valentes saben perdonar".

L'última setmana de gener, els nens i nenes de l'escola Albirka vam fer activitats relacionades amb el Dia de la Pau. Vàrem buscar informació a l'ordinador de diferents models per treure'n idees, i vam dissenyar un logo de la pau.

Cada grup en va fer un, i el logo guanyador de 4t estava format pel símbol de la pau, el cercle i les tres barres, un colom blanc que l'aguantava amb un fil penjant i pintat amb uns colors molt alegres i divertits.

També havíem d'escriure frases, i la frase que vam triar va ser: "Volem pau i tranquil·litat. No a la guerra i a la violència! Més tard ens vam reunir tot l'escola, cadascú amb el seu grup bombolla i amb les distàncies corresponents, al pati dels grans. Ens vam ensenyar els logos i les frases de cada curs, i finalment tots junts ens vàrem aixecar, vam cantar i vam ballar la cançó "Bledes dels canons". I ajaguts a terra, cada grup, estirats, vam fer una forma de cor. Ens ho vam passar genial!

Cada classe va dissenyar un logo i va pensar una frase relacionada amb la pau. En van sortir de molt originals!

L'alumnat de cicle mitjà, amb les pancartes.

Escola Els Set Focs de Bellaguarda

Llibres infantils que amaguen grans històries

Aquest any pel Dia Escolar de la No-Violència i la Pau hem descobert dos contes que amaguen les històries de dues dones meravelloses.

Els alumnes, amb els llibres que hem llegit.

El 30 de gener, Dia Escolar de la No-Violència i la Pau, el Follet i la Fada dels llibres de la nostra biblioteca ens van obsequiar amb dos contes fantàstics amb els quals vam descobrir dues històries molt diferents però amb un fil comú: la lluita, l'esforç, la perseverança, l'entusiasme i el treball de dues dones amb l'objectiu de millorar el món que els va tocar viure.

En un dels llibres, 'Wangari i els arbres de la pau', la seva autora i il·lustradora ens fa viatjar fins al continent africà, concretament a Kenya. A través d'una història breu i entenedora acompanyada de bonics i alegres dibuixos se'ns dona a conèixer la trajectòria de l'activista kenyana Wangari Maathai. La Wangari, de qui val la pena conèixer la història, és d'aquelles heroïnes anònimes que van dedicar bona part de la seva vida a millorar les condicions del món en el qual vivia.

'Els llibres de la senyora Jella' és l'altre conte, escrit per Kathy Stinson i il·lustrat per Casa Lafrance. En aquest relat no ens movem d'Europa, viatgem en el temps a l'Alemanya de finals de la II Guerra Mundial. Aquí l'Anneliese i el seu germà Peter coneixeran la Jella, una dona apassionada per la literatura infantil que els canviarà les la vida.

"Els bons llibres ajuden els infants a entendre el món i sentir-se connectats" Jella

Petits extractes dels llibres

"Hem d'ajudar la Terra a guarir-se de les seves ferides i, durant el procés, guarir també les nostres, per tal de rebre amb els braços oberts tota la creació en la seva diversitat, bellesa i meravelles." Wangari.

La Jella, veient les ganes dels infants d'endur-se un llibre, va regalar-los 'La història del Ferdinando', un brau que estimava les flors i a qui no li agradava lluitar.

Malagrida interiorisme
www.malagridainteriorisme.cat
Reformes i Serveis integrals 973
Arquitectura i Disseny 183
Infoarquitectura 090

Sergi Malagrida Claret
Interiorista

Professionals del sector de reformes i rehabilitació, i especialistes en Disseny d'Interiors.

Sergi@malagridainteriorisme.cat 647 860 073 973 183 090

"Menjar fruita pot ser divertit!"

AVICUS
centre de dietètica i nutrició

Experts en coaching nutricional

- Dietes personalitzades
- Alimentació i emocions
- Obesitat infantil i adults
- Alimentació esportiva
- Dietoteràpia (hipertensió, colesterol, diabetis...)

Annabel Vidal
Infermera
Psicòloga experta en coaching nutricional

M. del Mar Vidal
Dietista – Nutricionista
(núm. col. CAT000220)

SERVEI ONLINE

Avinguda la Sardana, 4 4t 6a
www.centrevicus.com
653 490 564 · 654 170 373

Premsa Comarcal

Km 0
de la informació

La publicació dels nens i les nenes de les Garrigues

SOM COMARCA

Escola Joan XXIII de les Borges Blanques

Canviem la 'biblio'

La nova proposta de biblioteca de l'escola Joan XXIII.

La lectura és una de les poques activitats que ens permet evadir-nos i endinsar-nos en mons fantàstics, i cert és que des que aprenem a llegir no deixem de fer-ho. Cada dia estem envoltats de notícies, revistes, publicacions, correus i un gran etcètera.

Tots estem d'acord que necessitem els llibres ja sigui per investigar, cercar, passar una bona estona o bé deixar anar enllà la nostra imaginació. Per això, és important que tinguem totes aquestes finestres obertes al món ben a prop, sempre al costat de tots aquells nens i nenes que volen saber més, que volen viatjar a través dels llibres.

Això és el que hem intentat fer al Joan XXIII, deixar que els llibres estiguin a l'abast de tothom, que siguin accessibles, propers i ens puguem contagiar així dels milers d'històries que ens han d'explicar.

Abans els llibres els teníem en una sala, un espai petit i reduït on hi accedíem en determinades ocasions que ho necessitàvem. Però ens vam adonar que no era un espai prou atractiu pels nostres infants i ens agradaria que la biblioteca tingués un paper molt més primordial en aquesta escola.

Com ho aconseguirem?

La nostra proposta, nova i diferent, pretén facilitar la millor integració de la lectura en l'activitat diària de l'alumnat. Els llibres sortiran de la sala de biblioteca per instal·lar-se a les parets dels passadissos, ocupant així un espai entre les aules. Apostem per no tenir una sala sinó uns passadissos on anirem trobant llibres i espais per llegir, consultar, xerrar i compartir aventures. Allí podrem seure tranquil·lament en uns espais acollidors i gaudir d'una bona lectura. Els llibres estaran exposats als lectors/es per tal que siguin molt més atractius i augmentin així les seves ganes d'agafar-los i llegir-los. Tot això serà possible gràcies a la gran implicació i ajuda econòmica de l'AMPA. Creiem fermament que aprendre a llegir és la base de qualsevol dels futurs aprenentatges. Que llegir ens fa créixer i que un infant que llegeix serà un adult que pensa. És per això que aquest curs una de les propostes que vol engegar i tirar endavant aquesta escola és el projecte de biblioteca i estem convençuts que serà una proposta amb èxit, molt motivadora i engrescadora per als nostres infants.

Alumnes gaudint dels nous serveis a la biblioteca.

Escola Mare de Déu de Montserrat de les Borges

Redescobrim les matemàtiques

Apostem per un aprenentatge competencial de les matemàtiques a partir del diàleg i la manipulació.

Aquest és el segon any que a l'escola treballem amb la metodologia d'Innovamat. Feia temps que compartíem la necessitat de donar un nou enfocament a les matemàtiques i fer-les més properes a la vida real i adaptades al dia a dia dels nens i nenes. Així doncs, l'any passat 1r i 2n de primària vam aventurar-nos en aquest món màgic i, aquest curs, els alumnes de 3r i 4rt de primària s'han afegit a l'aventura. El que més destaquem l'equip docent és que no existeixen les classes magistrals sinó que l'infant és el centre, i construïm el coneixement a partir de la seva veu. Què volem dir, amb això? Us imagineu una classe de matemàtiques on no hi ha llibre de text? On gran part de l'estona juguem, raonem, comuniquem i connectem tot allò amb els continguts? Doncs deixeu d'imaginar, tot això és possible i ho estem experimentant a la nostra escola! Disposem de 4 hores setmanals en les quals transformem l'aula ordinària en un laboratori de nombres i seguim sempre el mateix esquema de dinàmiques. La setmana inclou dues sessions del laboratori dels nombres, on sempre comencem fent un entrenament d'allò que aprendrem. Aquest és a partir de jocs i material manipulatiu i és la part més important de la classe, ja que aprenem els continguts sense adonar-nos-en i d'una manera lúdica i participativa. Tot seguit conversem de tot allò que hem fet abans a l'entrenament a partir del diàleg i el treball cooperatiu i, finalment, enregistrem els resultats i els aprenentatges al nostre quadern de registre. A banda de les dues sessions de laboratori de nombres tenim una sessió de repte d'aventures. En aquest gran bloc hem d'ajudar la Martina i el Samuel, els protagonistes que ens acompanyaran durant tot l'any, a aconseguir l'enigma que se'ls presenta. Es tracta de reptes guiats i contextualitzats dins d'històries de fantasia, a través de vídeos d'animació que criden l'atenció dels nens i nenes i els conviden a involucrar-se en la recerca i investigació. Per acabar, l'última sessió de les quatre setmanals la destinem a l'ús de les tauletes. Cada alumne té un dispositiu on a partir d'un joc interactiu on han de construir una metròpoli, van treballant els continguts matemàtics de manera individual i autoadaptativa, és a dir, els reptes s'adapten al seu nivell. En definitiva, i de forma gràfica, us exposarem en un exemple l'essència d'aquesta metodologia. Us proposem que feu la suma 8 + 7. Teniu la resposta? Perfecte! Com ho heu resolt? Existeixen moltes estratègies per resoldre l'operació. A l'aula fomentem que els infants les coneguin totes i que disposin d'eines per triar quina fer servir en cada situació!

Alumnes de primer de primària, en una sessió de laboratori de nombres.

Escola Vallmajor de Bovera

El gran torneig de tennis taula

Els Reis Mags ens van portar una taula de tennis taula, els alumnes han organitzat un torneig que va començar la setmana passada.

Quina emoció!
Qui guanyarà?
Només en quedarà un!

Els nens i nenes de l'escola Vallmajor de Bovera, després d'haver-nos portat bé i haver estudiat molt, hem estat obsequiats pels Reis Mags d'Orient. Vam rebre un paquet molt gran a l'entrada de l'escola, ens va sorprendre a tots. Tenia una carta amb un sobre molt bonic on posava: Reis Mags. Vam llegir la carta entusiasmats i vam obrir el regal amb il·lusió. Era una taula de ping-pong!

Després que els mestres la muntessin, tots els nens de l'escola van anar provant les pales i la taula, volaven les pilotes amunt i avall, per la dreta i per l'esquerra, volant i d'altres rodolant. Als alumnes de l'escola Vallmajor se'ls dona molt bé el tennis taula. Després de practicar i jugar vam pensar a crear un gran torneig de tennis taula entre alumnes, tutors i mestres itinerants de manera que només podrà sortir-ne un de victoriós.

Qui serà? Per fer-ho vam sortejar els noms per tal que fos la sort qui determinés qui havia de jugar. Ja hem jugat els primers partits, han estat plens d'emoció. Tenim clar que és un joc, juguem per passar-ho bé i respectem els companys i el material, sempre!

Els alumnes, amb el seu flamant regal de Reis.

Com s'hi juga?

El tennis taula és un esport de raqueta que confronta dos jugadors o dues parelles de jugadors posats cadascun a banda i banda d'una taula dividida transversalment a la meitat per una xarxa. Es tracta de colpejar la pilota amb una raqueta per fer-la passar per damunt de la xarxa, fent que boti al camp contrari de manera que l'adversari no pugui tornar-la. Però sobretot, el més important és gaudir i passar-ho d'allò més bé.

Zona Escolar Rural Vall d'Aranyó

Escola Timorell de Castelldans

Ep, amics i amigues, ens estan espiant?

Això és el que va dir algú, preocupat, al llegir el títol de l'espai del conte del darrer número del 'SomCanalla'.

L'alumnat amb el llibre de les paraules màgiques.

Quin ensurt vam tenir a la classe de cicle inicial el dia que va arribar el darrer 'SomCanalla'. Com fem sempre, vam córrer a buscar el conte i al llegir el títol ens vam quedar bocabadats. Algú va dir: "Ens estan espiant?" Vam continuar llegint la història i vam veure que només era una casualitat del títol. Va tornar la tranquil·litat. I és que a l'escola Timorell, des de fa tres cursos, estem participant en un projecte de la UdL per implementar el treball de l'educació emocional a les escoles. Un cop per setmana i durant tot el curs fem activitats i dinàmiques que treballen diferents competències emocionals. I justament en aquests moments la dinàmica que tenim engegada al cicle inicial duu per títol 'Les paraules màgiques'. Un dia, a l'entrar a la classe vam trobar dos llibres, un es titulava 'La coleccionista de palabras' i explica la preciosa història de la Luna, una nena que col·leccionava paraules fins que, en veure què passava a la Terra, les va començar a repartir. L'altre, amb una bonica portada però les pàgines en blanc, i que amb la gran col·laboració de les famílies l'estem omplint de les nostres paraules màgiques, que són totes aquelles que quan les sentim o les diem ens fan posar contents i ens fan sentir molt bé. És una dinàmica que ens està agradant molt, ja que quan tenim un dia gris on les coses no van com voldríem, obrim els nostre llibre de les paraules màgiques i a poc a poc ens sentim millor i el nostre món s'omple de color.

Millorar el benestar emocional

Sentir-nos bé amb les paraules boniques, amb una abraçada, un somriure, una mirada és una part de l'educació emocional que ens ajuda a millorar el benestar emocional i social dels nostres alumnes, la relació entre ells i els adults. L'autonomia emocional. Com diu Aristòtil: "Educar la ment sense educar el cor no és educar en absolut."

Escola El Cérvol de Cervià de les Garrigues

La carta torna a reviure a Cervià de les Garrigues

Alumnes de cicle inicial participen en un intercanvi de correspondència.

Un intercanvi de cartes entre els alumnes de la ZER Riu Set

Els alumnes de cicle inicial de l'escola El Cérvol de Cervià de les Garrigues són partícips aquest segon trimestre d'un intercanvi de cartes amb altres escolars que formen part de la ZER Riu Set.

És tradició que, cada any en acabar el segon trimestre, tots els infants de la ZER es congreguin en un dels centres adscrits a la ZER. En aquesta trobada es duen a terme diferents actes i activitats per fomentar la cohesió entre escoles, així com conèixer i bescanviar opinions. Aquest curs, a conseqüència de la Covid, aquesta reunió no es podrà establir de manera presencial i, després de pensar moltes opcions per tal d'intentar no perdre el contacte entre els alumnes, els infants de primer i segon de Cervià intercanviaran cartes amb els seus companys/es de l'escola Els Aubis a l'Albi i l'escola Sant Bonifaci, a Vinaixa.

La proposta ha rebut una acollida molt positiva per part dels alumnes, i de seguida han engegat motors per treballar l'escrit de la carta i la seva estructura. "Tenim moltes coses per explicar als nostres amics i estem entusiasmats que ens arribin les nostres cartes! Esperem que el senyor carter no ens faci esperar gaire!"

Els alumnes de l'escola, amb les cartes.

Conèixer-nos els uns als altres

Aprofitant que al primer trimestre els nens i nenes van estar treballant la descripció de persones i animals, en aquesta primera entrega de cartes els alumnes hauran d'escriure una descripció física d'ells mateixos i explicar quines activitats de lleure els agrada fer. Tanmateix, explicaran quin és el menjar que més els agrada i proposaran als seus companys de carta redactar la recepta d'aquest plat.

Aquest fet permetrà al receptor de la carta conèixer una mica l'autor i compartir aficions.

Ens falten menys de 50 subscriptors per arribar als 1.000
per primer cop a la història de SomGarrigues.

Ens hi ajudes?

T'ho posem fàcil: en lloc del 41 € que costaria, ara per només 30 € rebràs el SomGarrigues i el SomEsports a casa durant tot el 2021.

Truca'ns i forma part de la gran família Som. Tu ets la nostra força!

SOMGARRIGUES 973 14 24 20 administracio@somgarrigues.cat

Escola Porcel de Cervera de l'Espluga Calba

Celebrem el Dia Escolar per la No-Violència i la Pau

Vam dur a terme diverses activitats com ara la creació de murals i pòsters.

Alumnat classe dels grans

Per tal de commemorar el Dia de la Pau i la No-violència a l'escola, el passat 29 de gener, els alumnes vam dur a terme un seguit d'activitats diverses el mateix dia a la tarda.

Primer, vam compartir la creació de murals entre les dues classes de la nostra escola. Els petits van fer un colom amb papers de magdalena i la classe dels grans hi vam enganxar frases sobre la pau i la no-violència.

La classe dels grans també vam elaborar un pòster amb dibuixos sobre la cançó la "Festa de la pau" i els petits després hi van empegar els seus propis dibuixos per tal de tapar les coses dolentes.

A més, vam fer un colom que feia l'efecte com si volés, que un cop es va acabar l'horari de classes ens el vam emportar cap a casa. Per acabar, també vam poder pintar mandales relacionades amb la pau per a decorar la classe.

A més a més, el dimecres anterior, com que s'apropava el Dia de la Pau, a religió i a valors vam visionar un vídeo sobre la vida de Gandhi.

Aquest és un senyor que va lluitar per la independència del seu país i poc després d'aconseguir-ho el van assassinar. Per assolir la independència feia vagues de fam perquè li fessin cas i al final va aconseguir el seu objectiu.

Ara, fent una mica de memòria, us podem assegurar que la celebració del Dia de la Pau va ser molt entretinguda i divertida!

Els alumnes, amb un dels murals creats.

Escola de la Granadella

100tífiques

El dia 11 de febrer, com cada any des del 2016, se celebra el Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència.

El dijous 11 de febrer, els i les alumnes de cicle superior de la Granadella vam celebrar a l'escola el Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència.

Una de les activitats que vam fer va ser una videotrucada amb una dona científica. Aquesta científica es diu Alba Herrero Gómez i treballa a l'IBEC com a bioquímica. Ens va explicar en què consisteix la seva feina, algunes de les recerques que fan, com es treballa al laboratori i moltes curiositats més del seu dia a dia.

A més, ens va parlar sobre les desigualtats de les dones en el món de les STEM, tot i que en el seu laboratori no és el cas. Després, en vam fer un treball posterior de reflexió i investigació sobre altres dones científiques de la història.

Aquesta activitat la vam dur a terme a través de '100tífiques', que és una iniciativa de la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI) i el Barcelona Institute of Science and Technology (BIST), amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en la qual van participar més de quatre-centes escoles de tot Catalunya.

"No hi ha murs, barreres, cadenats ni panys que puguin frenar la llibertat de la teva ment" Virginia Woolf, escriptora britànica

Videoconferència amb la científica.

Estudi realitzat a 14 països

El dia 11 de febrer se celebra el Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència. Va ser establert l'any 2015 per l'ONU. L'objectiu és promoure la igualtat de les dones i les nenes en l'educació, la formació i l'ocupació dins la ciència, a més d'eliminar tota mena de discriminació contra les dones i les nenes. També perquè se'n reconeguin els treballs i descobriments.

D'acord amb un estudi realitzat en 14 països, la probabilitat que les estudiants dones acabin una llicenciatura, un mestratge o un doctorat en alguna matèria relacionada amb la ciència és del 18%, 8% i 2%, respectivament, mentre que la probabilitat per als estudiants homes és del 37%, 18% i 6%. Per tant la bretxa de gènere en els sectors de la ciència, la tecnologia, l'enginyeria i les matemàtiques (STEM) segueix a tot el món. És per aquest motiu que es continua treballant per reduir aquesta desigualtat.

Escola l'Espígol de Juncosa de les Garrigues

Els Reis Mags es porten molt bé amb nosaltres: any nou, pati nou!

L'escola Espígol de Juncosa ha trobat un regal molt inesperat després de vacances.

El nou pati de la nostra escola.

Els més petits i també els grans estan molt emocionats de tenir el pati renovat

El pati, un espai de lleure però també una oportunitat educativa

El pati s'ha de veure no tan sols com un espai de lleure, sinó com una oportunitat educativa, un recurs més que tenim per acompanyar els infants en el seu creixement personal, social i intel·lectual.

L'hem d'entendre també com una extensió pedagògica de l'aula cap a l'exterior, per tant ajuda a minimitzar els conflictes i gaudir de l'aire lliure.

Els nens i nenes de la llar infants, infantil i primària del col·legi l'Espígol de Juncosa de les Garrigues s'han trobat una bonica sorpresa al tornar a les aules després de les vacances de Nadal i, en aquest cas, no era la neu, que també ens va emocionar molt.

Els Reis Mags d'Orient han passat per l'escola, després d'unes vacances de Nadal molt diferents de les habituals, amb la pandèmia com a eix vertebrador, i gràcies a Ses Majestats ens hem trobat el pati renovat completament, això sí, tot cobert de neu.

L'AMPA de l'escola va escriure a Ses Majestats els Reis Mags, i ells ho varen fer possible. Amb molt poc temps van fer una feina exquisida.

Moltes gràcies per aquest desig, els nens i les nenes de l'escola estan gaudint-lo molt!

Aquest canvi a millor aportarà moltes noves iniciatives, una de les quals és fer-hi algun espai o ambient que fins ara es treballava a l'aula d'infantil. A partir d'ara podrem treure'l i el durem a terme a l'espai exterior, com també, com a conseqüència, podrem crear un racó de bibliopati per als alumnes amants de la lectura.

En definitiva, incloure'l dins l'escola com un espai d'aprenentatge i convivència més. Aspectes essencials per al millor desenvolupament de la capacitat de jugar, aprendre i socialitzar dels alumnes.

En la renovació del pati, hem observat que s'ha intentat crear zones de joc que ajudin a la millor convivència i interessos dels alumnes.

Els jocs que més destaquen i agraden a molts dels nens i nenes són els que estan fets de fusta com la caseta, la cuineta i els bancs per a treball o per jugar, com també poder-se asseure's al terra de gespa artificial.

Escola Manuel Ortiz i Castelló de Juneda

Connexió a l'aula real, tot i estar confinats

Seguiment de les classes amb sessions el més semblants possible a una classe presencial.

La realitat passa per connectar-nos i així poder arribar a tothom

Els i les mestres volem seguir ensenyant i que el conjunt d'alumnes seguei-xi aprenent. Per tal de mantenir el contacte amb l'alumnat des de casa, el mestre o la mestra es connecta amb els alumnes confinats, en algunes hores, en horari de classe. Cal seguir amb el temari, explicar, resoldre dubtes, participar de la classe... Tot i que som conscients que l'efectivitat no és la mateixa que a la classe presencial, els alumnes poden seguir la classe 'online', en temps real.

Aquesta és l'experiència explicada per una mestra de 1r, i les reflexions: "A cicle inicial hem tingut una alumna de 1r curs confinada a casa. En primer lloc, hem contactat amb la família per organitzar-nos i facilitar que la seva filla pugui seguir vinculada a l'aula mentre duri el seu confinament domiciliari. En funció de la logística familiar i de les característiques de cada alumne, el tutor planifica una atenció educativa per a l'alumne/a. En aquest cas, ha consistit en una connexió a l'aula a la sessió d'anglès i dues videoconferències individuals amb la tutora. El contacte amb la resta de companys i companyes de la classe es va fer en una sessió de TAC, enviant correus entre ells. L'experiència ha estat positiva ja que l'alumna s'ha sentit acompanyada. Les classes telemàtiques creiem que seguiran durant el curs mentre hi hagi grups- classe o alumnes confinats. El que s'intenta és arribar a tothom."

Alumnes fent activitats amb els companys i companyes confinats.

L'alumnat opina

L'alumnat de menjador de P4 i P5 ha estat confinat i s'han connectat amb l'aula. Cada matí, podien veure els companys/es del grup i la senyoreta i així participar de les diferents activitats. Els nens i nenes opinen:

"Em va agradar molt, fer el bon dia amb els companys "; "vaig poder fer de maquinista, quan era a casa"; "jo estava molt contenta, perquè us veia cada dia"; "molt content, perquè vaig poder fer el pastoret des de casa".

Escola Arc d'Adà de Llardecans

Celebrem el Dia de la Pau a Llardecans

El dia 4 de febrer els nens i nenes de l'escola Arc d'Adà de Llardecans vam celebrar el Dia Escolar de la Pau i la No-Violència.

Els alumnes, davant d'un mural commemoratiu.

Alumnat classe cicle inicial

Tot i que el Dia Escolar de la Pau i la No-Violència se celebra el 30 de gener, a l'escola Arc d'Adà el vam celebrar el dia 4 de febrer, després d'una setmana plena d'activitats relacionades amb el tema.

Per començar, ens vam centrar en els refugiats de Síria. Uns mesos abans vam fer una jornada per recollir diners per una família que vivia als camps de refugiats i no els volíem oblidar.

Entre tots els alumnes de la ZER L'Oliver vam crear un gran mural que explica la història que van viure els refugiats de Síria, des de la guerra fins als camps. Nosaltres vam dibuixar Síria abans de la guerra. Després vam llegir un llibre titulat 'Amic meu' en el qual nens i nenes de Síria expliquen les seves històries i desitjos i ens vam emocionar molt. El dia 4 de febrer vam fer una cerimònia en què els nens i nenes de 6è van llegir un manifest de Gandhi i vam llegir els nostres missatges de pau. També vam ballar unes cançons que havíem preparat amb la mestra de música.

Va ser un dia molt especial i vam recordar que no tots els nens i nenes del món tenen la mateixa sort que nosaltres.

Demanem la fi de la guerra, l'homofòbia i el racisme i més consciència ecològica

Històries increïbles

Les històries dels nens i nenes de Síria ens van impressionar molt. "El meu pare no va poder venir amb nosaltres perquè el van obligar a lluitar amb l'exèrcit. Encara és a Síria", deia en Noor de 10 anys. No ens podíem creure que tan a prop nostre hi hagués famílies separades per la guerra, gent sense casa, infants que posaven la seva vida en perill per arribar a Europa.

Escola Otogesa de Maials

La gresca comença a l'escola Otogesa de Maials

Ja ha arribat la diversió del Carnaval, enguany en plena pandèmia.

– El dilluns havies de venir amb els colors de l'arc de Sant Martí.
– El dimarts ens va demanar de portar el pijama a l'escola, a alguns els va fer vergonya i se'l van posar sota la roba normal.
– El dimecres havíem de portar un pentinat original i creatiu.
– El dijous anar disfressat o disfressada del que ens vingués de gust per fer un tomb pels carrers del poble.

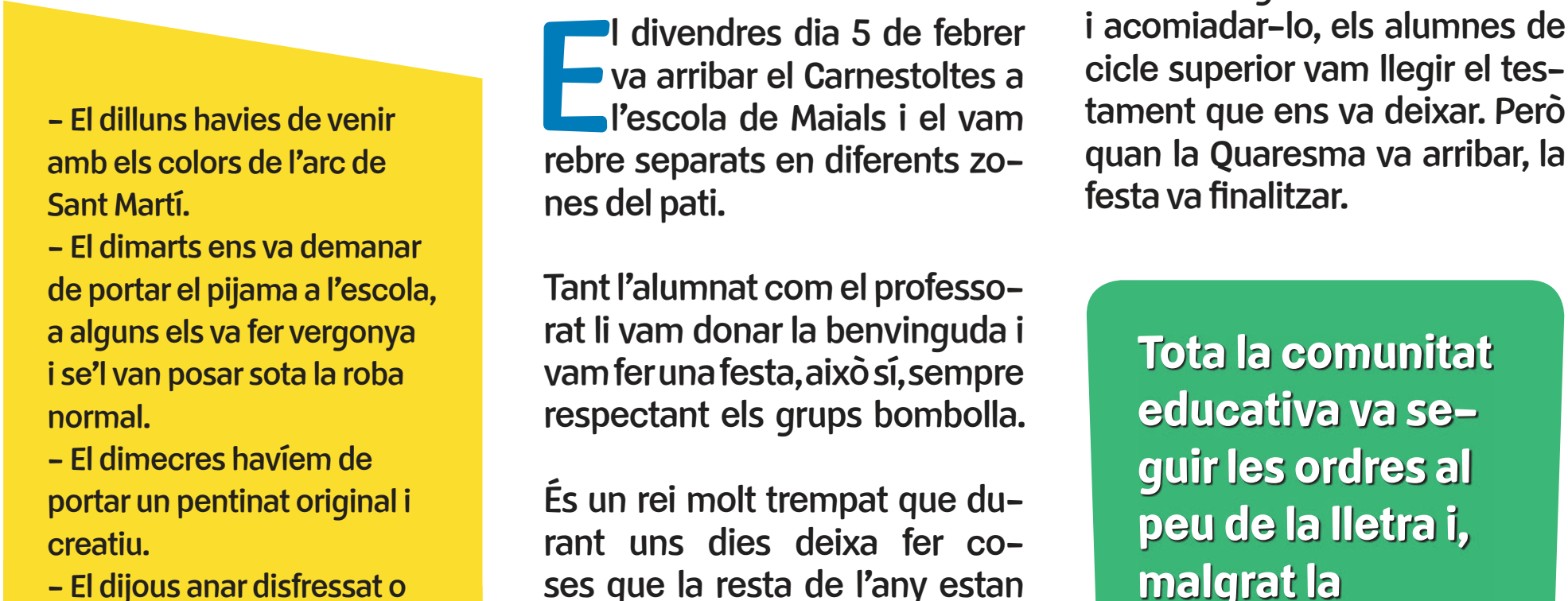
El divendres dia 5 de febrer va arribar el Carnestoltes a l'escola de Maials i el vam rebre separats en diferents zones del pati.

Tant l'alumnat com el professorat li vam donar la benvinguda i vam fer una festa, això sí, sempre respectant els grups bombolla.

És un rei molt trempat que durant uns dies deixa fer coses que la resta de l'any estan prohibides o no es poden fer. Aquest any va venir molt roquer, amb unes ordres de tasques per fer durant els propers dies. Els de cicle superior, quan va arribar, les vam recitar. El darrer dia havíem de fer una minirua pel poble, que vam acabar en un dels llocs més emblemàtics del poble, l'ermita de Sant Sebastià, on vam esmorzar.

Per finalitzar aquesta setmana tan extravagant de Carnestoltes i acomiadar-lo, els alumnes de cicle superior vam llegir el testament que ens va deixar. Però quan la Quaresma va arribar, la festa va finalitzar.

Tota la comunitat educativa va seguir les ordres al peu de la lletra i, malgrat la Covid-19, ho vam gaudir com mai!

L'alumnat de cicle superior, amb pijama.

Escola Abat Ruera de Puiggròs

Fem Quilòmetres de Solidaritat per una bona causa

De nou, celebrem el Dia Escolar de la No-Violència i la Pau des d'una vessant esportiva i solidària.

Alumnes de l'escola, durant la jornada.

Finalment, la cursa va poder recaptar 123,30 € que farem arribar a Save the Children

Esport i solidaritat, units per una causa noble

Una cursa on tan important és córrer com saber per què es fa! Esport i solidaritat units per una causa noble: ajudar aquells infants que no han tingut les oportunitats que hem tingut nosaltres. En aquest sentit, l'escola Abat Ruera torna a mostrar el seu altruisme i la voluntat de conscienciar l'alumnat de les desigualtats existents al nostre planeta.

Tres, dos, un... Tret de sortida de la cursa Quilòmetres de Solidaritat! Novament, l'escola Abat Ruera s'ha sumat a aquesta iniciativa educativa, esportiva i solidària de Save the Children per la qual es pretén donar a conèixer i sensibilitzar els i les nostres alumnes d'una greu problemàtica que en molts casos, malauradament, passa desapercebuda; aquesta edició, com les malalties afecten a la població infantil de la República Democràtica del Congo.

Aquest cop, a diferència de l'anterior i a causa de la situació de la pandèmia, no s'ha cregut oportú que la comunitat educativa hi participés i, per tant, ha quedat limitada només a la participació de l'alumnat.

A les 15.15 del passat divendres 29 de gener, estaven a la línia de sortida els alumnes d'educació infantil, que havien de completar una volta a la pista poliesportiva de Puiggròs; 10 minuts més tard, els alumnes de cicle inicial es disposaven a donar la volta a un circuit urbà d'uns 400 metres; finalment, cicle mitjà i superior iniciaven les seves dues voltes a aquest circuit. Un temps ideal, un circuit tancat a la circulació, una nova i potent megafonia i la il·lusió de tot l'alumnat van contribuir que la tarda fos ben lluïda.

La cursa se celebrava en el marc del Dia Escolar de la No-Violència i la Pau, pel qual a l'escola Abat Ruera ja s'havien dut a terme activitats com un recital de paraules, frases, rodolins de pau i cites de personatges rellevants dins d'aquest camp. També es va fer una cantata en la qual es va interpretar la cançó "Som amics" i, finalment, es va penjar un original mural de la pau.

Us convidem a participar de la nostra festa a https://agora.xtec.cat/zer-pedrera/general/dia-mundial-de-la-pau-i-la-no-violencia-a-lescola-abat-ruera/

Escola La Roca de Sarroca de Lleida

Un viatge a les estrelles

Els alumnes de l'escola La Roca de Sarroca interactuen amb l'espai exterior.

Albert Catalán

El passat 23 de gener vam tenir l'oportunitat de gaudir d'un espectacle estel·lar (mai millor dit). Al matí, a primera hora, van desembarcar al nostre centre els responsables de Cel Obert, organització educativa, que van dur un ingent conjunt d'estris i aparells d'allò més interessants i atractius. Després d'un acurat procés de muntatge en la superfície adequada per a l'esdeveniment a la nostra biblioteca, ens vam trobar, de cop i volta, envoltats per un genuí planetari i els seus complements pedagògics. No hi mancava de res, cap detall va quedar per a la improvisació. Vam disposar d'una cúpula i un astronauta inflable, una exposició de nombroses fotografies de diferents planetes i constel·lacions, i també de diferents personatges de la història de la recerca i investigació a l'espai com la gossa Laika i els astronautes Iuri Gagarin i Aldrin. Com no podríem fruir els alumnes i els mestres d'una exposició tan ben preparada i organitzada, i amb arguments tan sòlids? Els primers que van gaudir de l'experiència van ser l'alumnat d'infantil, que, amb cara de curiositat i alhora d'un cert neguit, es van submergir en aquest nou món d'aventura. Van acollir amb alegria, després de les explicacions preliminars, l'entrada a la cúpula inflable on van rebre una senzilla i entenedora explicació de la composició del nostre sistema solar. No calia exposar gaire més a nens de entre 3 i 5 anys, atesa la complexitat del tema. Ben diferent va ser quan van acudir a la sala el Pol, l'Aina, l'Eloi, l'Enric, la Vinyet, l'Humbert i el Santi, alumnes de 4t, 5è i 6è. Ja eren figues d'un altre paner. Les seves cares de curiositat em van produir un immens somriure. Eren l'expressió dels qui volen submergir-se en un mar de nous coneixements. Per part de Cel Obert, van rebre les precepti-

La conquesta de l'Univers.

ves explicacions, que he de qualificar de molt encertades i fonamentades des del punt de vista pedagògic, ja que es notava la seva experiència i 'savoir faire'. Igual que amb els petits, els alumnes van visualitzar primer les fotografies de l'exposició externa a la cúpula, i s'hi van fer diferents fotografies, una d'e les quals amb l'astronauta farcit d'aire. A continuació tocava introduir-se dins de la cúpula del planetari, on es van instal·lar còmodament estirats de cara amunt per poder visualitzar al sostre la projecció dels diferents planetes del nostre sistema solar, així com de satèl·lits i constel·lacions i dels cinturons d'asteroides. Per descomptat, se'ls va explicar la teoria del Big Bang, que tantes preguntes i enigmes genera. En sortir de la cúpula, es van fer alguns experiments d'allò més interessants damunt d'una taula, experiments que van provocar alguna cara de sorpresa entre els assistents, i és que la física aplicada sempre sorprèn. En resum, es va tractar d'una experiència molt instructiva i agradable que puc recomanar per la seva alta vàlua educativa. L'Univers és gran i el nostre petit i castigat planeta només és un gra de sorra en una enorme platja.

Escola del Soleràs

El nostre raconet... el bibliopati

Un lloc que permet que l'alumnat desenvolupi funcions cognitives i socials per continuar gaudint de la lectura.

Alumnes jugant a l'espai del bibliopati.

Després d'adequar la biblioteca de l'escola del Soleràs, alumnat i professorat vam endegar una nova proposta. Vam crear el racó del bibliopati. Aquesta iniciativa va sorgir per tal d'oferir un espai alternatiu a les activitats que es duen a terme a l'hora d'esbarjo.

Conjuntament vam pensar la manera d'organitzar el nostre racó. Es va proposar utilitzar material reciclat per crear aquesta zona de lectura. L'alumnat i el professorat van ser els encarregats de buscar material divers per reciclar-lo i crear un disseny confortable i adient per al nostre espai.

Calia establir una sèrie de normes perquè tothom en pogués gaudir i conservar en bon estat els llibres que trèiem de la biblioteca de l'escola. En assemblea, cadascú va fer la seva aportació per arribar a un consens general. D'aquesta manera ells mateixos van ser molt conscients del que es podia o no es podia fer en aquest espai.

Els alumnes encarregats de fer els préstec a la biblioteca de l'escola són els protagonistes en la tria dels llibres que durant uns dies hi haurà al carret de l'espai del bibliopati.

Un espai exterior diferent, educatiu i acollidor. El racó del bibliopati!

Afavorir l'hàbit lector

Una nova alternativa als jocs d'esbarjo ens va oferir la possibilitat de treure la biblioteca fora de la nostra escola. Utilitzem aquest recurs emmarcat dins dels corrents metodològics utilitzats a l'escola. L'acceptació d'aquest espai en el nostre dia a dia ha estat molt satisfactori, ja que s'ha establert una nova manera d'entreteniment que afavoreix l'hàbit lector.

Escola de Sunyer

Benvinguts al jardí botànic de l'escola

Els alumnes de Sunyer estem fent un projecte molt interessant sobre les plantes i el seu creixement.

La nostra professora ens va proposar fer un projecte. Entre tots vam començar a pensar idees i democràticament vam decidir investigar sobre les plantes.

Primerament, vam visionar un PowerPoint en el qual s'explicava el creixement de les plantes i la seva alimentació. Llavors vam decidir experimentar sobre aquest tema.

La nostra mestra ens va portar unes llavors que vam sembrar en un pot de iogurt buit. En lloc de terra, hi vam ficar cotó fluix.

A més, les vam regar, vam esperar un quants dies i al cap de poc temps, van començar a sortir. Cada dia eren més grans!!!

Una altra part del nostre experiment va ser agafar un bric de llet i retallar-li la part frontal. Després vam agafar uns trossos de cartró i els vam empegar fent un laberint.

Dins del laberint, vam ficar les llavors de planta, una amb llum i l'altra no. Ara hem d'esperar per veure si és important la llum per al creixement de la planta.

Després de fer aquestes activitats, hem descobert que és més divertit aprendre experimentant que no pas sense experimentar

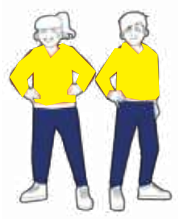
La planta comença a tenyir-se de blau.

Tenyir les plantes amb colorant

Una de les activitats que més ens va agradar va ser veure com es poden tenyir les plantes amb colorant alimentari. La nostra mestra ens va portar fulles i flors, i nosaltres ho vam ficar en un envàs de iogurt amb aigua i colorant. Vam esperar unes hores i al tornar a l'escola ens vam trobar una flor una mica blava, ens va sorprendre la rapidesa amb la qual va canviar el color de la flor. Dies després van començar a canviar de color les altres flors que abans eren blanques.
També ho vam provar amb colorants de diferents colors, però no es van tenyir perquè hi havia poc colorant. Amb això hem descobert que no tots els experiments surten bé a la primera i que tenim més oportunitats per millorar. Va ser curiós observar com els pètals de la flor van començar a tenyir-se i la tija no, ja que el colorant passava per l'interior. Hem decidit tornar a provar-ho, per veure si aconseguim que els altres colorants facin el mateix efecte que el blau.

Escola de Torrebesses

Ens toca estar deu dies confinats a casa

Degut a un cas positiu a l'escola, els alumnes van seguir les classes via telemàtica.

Tant l'equip docent com els alumnes i les famílies de l'escola de Torrebesses érem conscients que un breu confinament durant el curs tard o d'hora podria arribar. I així va ser.

Malgrat això, les classes van mantenir el mateix horari, i es va seguir el temari dels cursos de Primària de forma telemàtica. Però aquest tipus d'ensenyament 'online', a qui li resulta més difícil? Al mestre o a l'alumne? La resposta dels alumnes va ser clara: "És igual de complicat per a tothom, però amb paciència i adaptació, tot és possible." De fet, els mateixos alumnes van valorar positivament aquest confinament: "Ser a casa és més avorrit, però aquest cop hem avançat en totes les matèries, a diferència del confinament del curs passat, que no ho podíem fer."

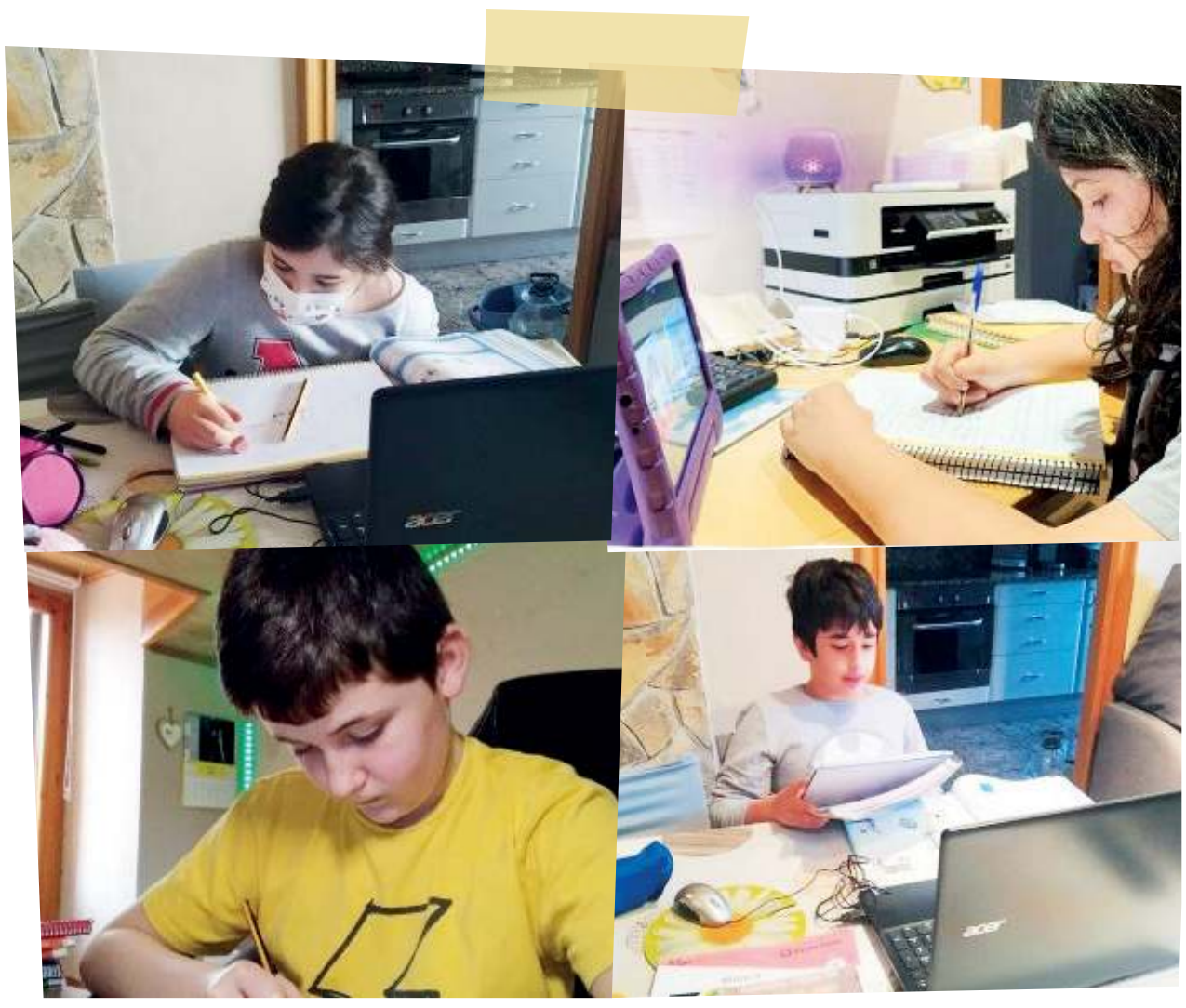
Doncs és evident que ara les escoles estan més preparades, i els alumnes i les famílies també: "Ara ja som més grans i estem més acostumats a treballar virtualment."

Mestres virtuals

En una de les sessions 'online' es va proposar un intercanvi de rols, en què els alumnes farien de mestres virtuals.

L'Aitor, per exemple, ens va preparar una classe de matemàtiques. L'Ona va voler fer una sessió d'anglès. L'Iker va inventar-se una classe de música. La Bruna ens en va proposar una de naturals i la Mariona, de socials. Finalment, la Laura va fer de professora de plàstica.

Actualment, les classes ja tornen a ser en format presencial. Esperem que continuïn així fins arribar al final del curs

Veiem els alumnes treballant des de casa.

Escola La Bassa de Torregrossa

L'empatia, el valor d'aquest curs a l'escola La Bassa

Cada any a l'escola treballem un valor amb el qual posem el punt final a les activitats el Dia de la Pau.

Els alumnes, amb les lletres penjades a la paret del pati.

Les persones empàtiques són capaces d'escoltar i comprendre els altres

Activitat al pati i música per acabar l'activitat

A la tarda, vam sortir tota l'escola amb els respectius grups bombolla i mantenint les distàncies, i cada curs anava penjant la lletra en una paret del pati de l'escola.

Finalment, vam cantar i ballar tots junts la cançó "Podries".

Arran de la situació actual de la pandèmia que estem vivint, la Comissió de Convivència va acordar que el valor més encertat per treballar aquest curs era l'empatia. Són moltes les mesures que hem hagut d'adoptar en el nostre dia a dia (mascaretes, distància...), així que res millor que treballar l'empatia per entendre i comprendre les emocions dels altres.

Per encetar el tema, tots els nens i nenes de l'escola vam visualitzar el vídeo 'El pez feliz' i posteriorment es va fer una reflexió i comprensió, relacionant-ho amb l'empatia. Al cicle d'educació infantil es va fer la lectura dels contes següents: 'El peix Irisat', 'L'Elmer', 'Orelles de papallona', 'Quatre cantonades de no res', 'L'ovelleta que va venir a sopar' i 'Una història de dues bèsties'. Més tard, en vam fer les dramatitzacions i vam visualitzar diferents curtmetratges.

Una altra tasca va ser la de pensar moments en els quals hem estat empàtics. Durant aquella setmana en van parlar a casa i ho van compartir amb els companys i companyes.

El dia 29 de gener tota l'escola vam poder compartir la feina feta a cada classe i es va decorar una lletra de la paraula 'empatia' i també el logo. La decoració de les lletres era diferent per a cada cicle. L'alumnat d'infantil les vam decorar amb els dibuixos dels contes d'empatia i diverses emoticones.

Finalment, també vam cantar la cançó "Podries", amb lletra del poema de Joana Raspall i interpretada per Roba Estesa.

L'últim cop que tots els nens i nenes vam estar junts abans que es tanqués l'escola pel confinament va ser justament pel Dia de la Pau. Tot i que enguany estàvem per grups bombolla i separats, el fet de tornar-nos a retrobar va fer que fos un dia molt especial.

Escola Sant Bonifaci de Vinaixa

L'any passat una riuada i aquest, una supernevada

El canvi climàtic fa que en poc temps a Vinaixa hàgim tingut una riuada i una nevada històriques.

És a les nostres mans que el planeta Terra tingui futur

El temps està canviant i cada vegada sentim més gent que diu que ens haurem d'anar acostumant a aquests fenòmens meteorològics extrems que vivim.

A Vinaixa, fa poc més d'un any que vam patir unes inundacions històriques que van destrossar algunes parts de la nostra escola i també del nostre poble. Un cop van passar, ràpidament la gent del poble i des de l'Ajuntament es van posar a reconstruir el que s'havia fet malbé i encara avui, tot i treballar-hi molta gent i molts dies, hi ha algunes parts que continuen destruïdes.

Aquest any hem tornat a viure un fenomen meteorològic que no és normal al nostre poble. Va caure una nevada molt important que ens va deixar un gruix de 50 centímetres de neu. Tot i que ens ho vam passar molt bé jugant amb la neu, fent guerra de boles, baixant amb el trineu, xafant la neu verge, etc., hem de dir que tants dies de neu és un mal de cap per a tots i, com que es va gelar, també era perillós per a la gent gran, perquè rellisca va i podia caure i fer-se mal. No sabem si ens tornarà a visitar algun altre fenomen meteorològic històric però el que sí que volem és que si ha de venir, estigui molts anys a fer-ho.

Els alumnes, el dia que Vinaixa estava coberta de neu.

Posar el nostre granet de sorra

Els alumnes de l'escola Sant Bonifaci de Vinaixa comencem a estar preocupats pel canvi climàtic i per això a l'escola en parlem molt i cada vegada som més conscients de la importància de cuidar bé el nostre planeta. Per això aquest curs hem participat en la Setmana de la Mobilitat Sostenible, hem treballat el reciclatge, apaguem els llums quan no els necessitem i moltes més coses.

Nosaltres ja posem el nostre granet de sorra, t'hi apuntes tu també?

A CAU DE BOSC · Escola d'educació a la natura a Tarrés

Setmana blanca de km 0

Com ens agrada la neu!

Comencem el trimestre de forma excepcional! Tot i que no estem a l'alta muntanya podem gaudir de dues setmanes sencereres de neu generosa a Tarrés. La neu i el gel ens proporcionen noves textures per investigar amb el nostre cos i amb tots els sentits, observant què passa si l'aixafem o si l'escalfor del sol els desfà. Transformem de diferents colors la neu i fins i tot la tastem, com si es tractés de gelats de mil sabors. Descobrim noves experiències, sensacions i jocs: amb l'ajuda de les famílies arribem a construir un iglú. Llisquem per la neu amb trineu o ens enfonsem quan passem per neu verge. Seguim les petjades de diferents animals més fàcilment.

Quina experiència més bonica i enriquidora que hem viscut. Esperem amb moltes ganes que torni a nevar!

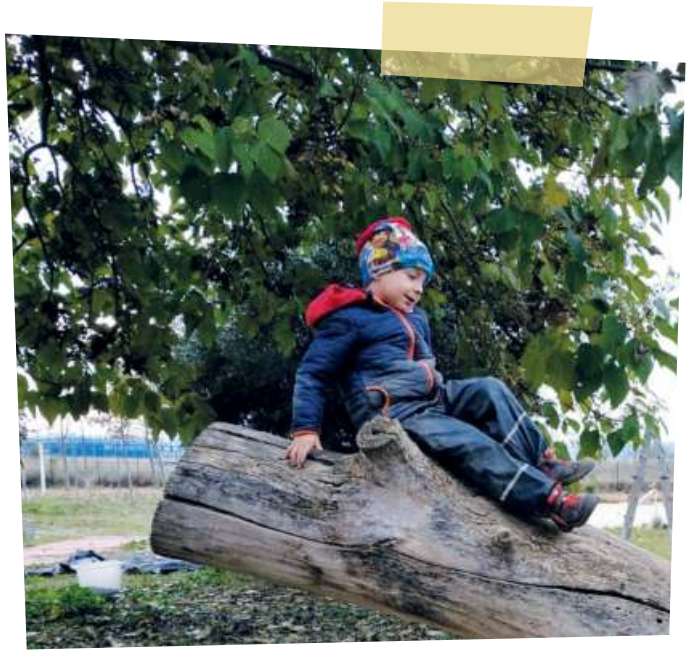
La tribu d'A Cau de Bosc.

L'ESCOLETA DEL MAS · Escola d'educació a la natura a Juneda

Sortir a l'aire lliure!

L'educació al mas i a la granja com una oportunitat de reconnexió amb la natura i amb nosaltres mateixos.

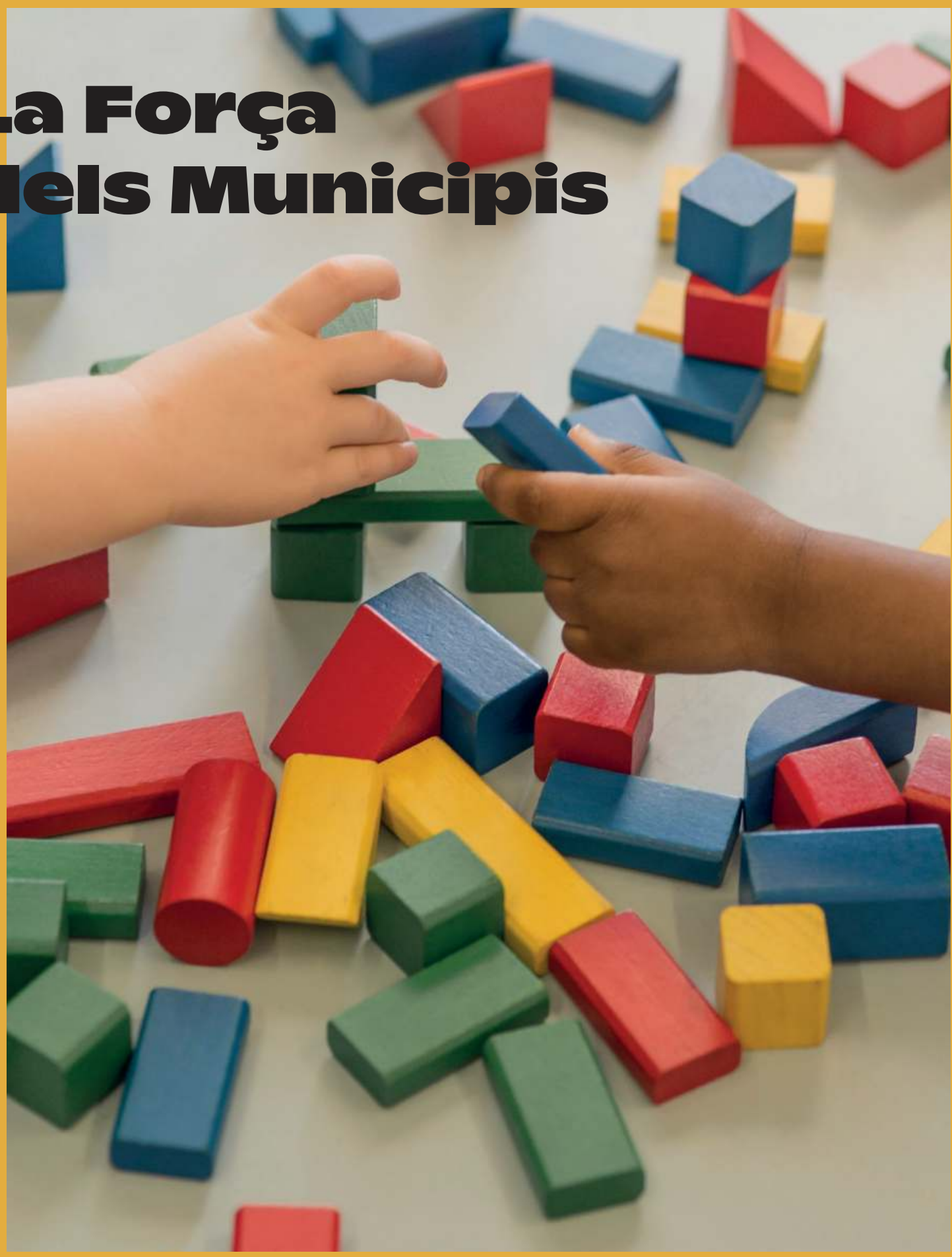
La situació social que travessem ens fa veure que obrir les aules i sortir a l'aire lliure és quelcom més que una opció educativa: és un fet necessari per a la salut física i emocional dels nostres infants, i no podem permetre que quedin marcats per les mancances derivades de la pandèmia. L'equip interdisciplinari —conformat per dues mestres, una psicòloga infantojuvenil, una fisioterapeuta i una orientadora pedagògica— copsem a diari la realitat preventiva i compensatòria del joc i el moviment lliure a la natura i en interacció amb animals. Ara, més que mai, les famílies valoren alternatives educatives lliures i de qualitat on els infants gaudeixin, valorin i vetllin pels recursos naturals, actuant amb responsabilitat, esdevenint persones fermes, felices i proactives.

Una activitat a L'Escoleta del Mas.

Un territori amb moltes realitats

La Força dels Municipis

Dels Pirineus a la plana de Lleida

Diputació de Lleida
La força dels municipis